

The Mediating Role of Personality Traits in the Relationship between Parenting Style and Callous-Unemotional Traits

Fatemeh kargar¹ , Ghasem Norouzi¹ , Amir Ghamarani^{1*}

1. Department of Psychology of People with Special Needs, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran.

***Corresponding Author:** Associate Professor, Department of Psychology of People with Special Needs, Faculty of Educational Sciences and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran. Email: a.ghamarani@edu.ui.ac.ir

ARTICLE INFO

Article type:
Research Article

Article History:
Received: 26 Oct 2022
Revised: 18 Jan 2023
Accepted: 02 Mar 2023
Published: 01 Jul 2025

Keywords:
*Callous-Unemotional Traits,
Parenting Style, Personality Traits.*

ABSTRACT

The aim of the present study was to examine the mediating role of personality traits in the relationship between parenting style and callous-unemotional traits. The research method was basic in its approach to data acquisition, which included correlational and structural equation analysis. The male pupils of the first secondary school in Qom in 2021 comprised the statistical population of the research. Using the convenient technique, 451 individuals who were diagnosed with conduct disorder using the Children Symptom Inventory (SCI-4) and were willing to participate were selected from this community. Data were collected using the parenting style inventory (PSI), Inventory callous-unemotional (ICU), and Neuroticism-Extraversion-Openness Five-Factor Inventory (NEO-FFI). Pearson correlation and structural equation modeling were performed to analyze the data using SPSS version 21 and AMOS version 24. The results indicated that the direct effect of authoritarian and permissive parenting on Callous-Unemotional traits was both significant and positive. Based on the findings of the present study, the parenting style has the potential to mitigate the severity of callous-unemotional traits in adolescents with conduct disorder by influencing personality traits. The intensity of these traits can be reduced through the implementation of positive parenting methods, as evidenced by the understanding of the effective factors in callous-unemotional behavior.

Cite this article: Kargar, F., Norouzi, Gh., & Ghamarani, S. (2025). The Mediating Role of Personality Traits in the Relationship between Parenting Style and Callous-Unemotional Traits. *Journal of Applied Psychological Research*, 16(2), 181-200. doi:10.22059/japr.2023.350419.644426

Publisher: University of Tehran Press
DOI: <https://doi.org/10.22059/japr.2023.350419.644426>

© The Author(s).

The Mediating Role of Personality Traits in the Relationship between Parenting Style and Callous-Unemotional Traits

Extended Abstract

Aim

Conduct disorder is considered one of the most prevalent psychiatric disorders (Yockey et al., 2019), accounting for approximately one-third to one-half of clinical populations (Taubner et al., 2019). Callous-unemotional (CU) traits are recognized as a distinctive feature of conduct disorder in the DSM-5 (Awada, Ellis et al., 2022). Parenting style is a key factor influencing the development of both conduct disorder and CU traits. Parenting styles refer to the characteristic approaches parents use in child-rearing, significantly shaping personality formation, perception, and behavior (Nie et al., 2022). Given that conduct disorder and CU traits impose substantial material and emotional burdens on individuals and society, while predicting adverse outcomes in adolescence and adulthood (Kemp et al., 2020), it is critical to identify influencing factors. Accordingly, this study aims to investigate the mediating role of personality traits in the relationship between parenting style and callous-unemotional traits.

Methodology

This descriptive-correlational study examined relationships among variables using structural equation modeling (SEM). The statistical population consisted of first-year male secondary school students in Qom, Iran, in 2021. The sample selection occurred in two stages. Initially, students exhibiting conduct disorder were identified through the Children Symptom Inventory (CSI-4) (Gadow & Sprafkin, 2005). Subsequently, based on Klein's (2016) recommendation that sample size for SEM should be 2.5 to 5 times the number of parameters, 451 male students with conduct disorder were selected via convenience sampling. Participants and their mothers completed the Parenting Style Inventory (PSI; Baumrind, 1973), the Inventory of Callous-Unemotional Traits (ICU; Palizian et al., 2020), and the Neuroticism-Extraversion-Openness Five-Factor Inventory (NEO-FFI; McCrae & Costa, 2004). Data analysis involved Pearson correlation and SEM using SPSS v21 and AMOS v24.

Findings

A total of 435 adolescent boys with conduct disorder (age range 13–15) participated. Among their mothers, 78.9% had education below junior high school, and 83% were homemakers. Results indicated significant and direct effects of authoritarian and permissive parenting styles on CU traits. Among personality dimensions, only neuroticism was significantly associated with permissive and authoritarian parenting styles, as well as CU traits. Path analysis revealed that psychological distress partially mediated the relationship between authoritarian parenting style and CU traits. Conversely, the pathway from permissive parenting style to psychological distress was nonsignificant, indicating no mediation effect.

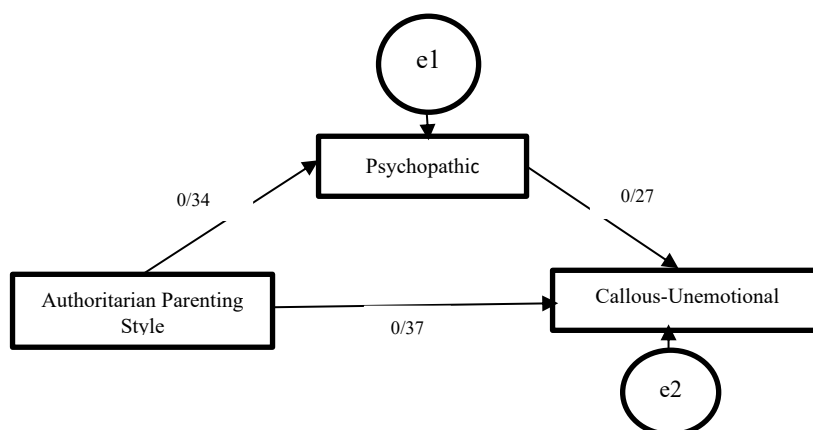

Figure 1. Standard coefficient of the ruthlessness-cruelty model with authoritarian style mediated by psychological distress

Conclusion

Findings suggest that parenting style influences the severity of callous-unemotional traits in adolescents with conduct disorder, mediated by personality traits (Waller et al., 2013; Kohlhoff et al., 2020). The family environment, particularly parent-child relationships, plays a crucial role in the development of CU behaviors during early childhood. Adverse parenting and poor parental management reduce self-control in children and adolescents, facilitating CU trait emergence, characterized by a lack of empathy and concern for others' distress. The study also demonstrates permissive and authoritarian parenting styles predict increased neuroticism. Harsh, authoritarian parenting contributes to maladjustment and neurotic tendencies, partly through fostering anxious attachment by parental indifference or failure to encourage autonomy (Bowlby, 1977). This insecure attachment impedes exploration, limiting development of openness and extraversion. Ultimately, neuroticism uniquely mediates the authoritarian parenting–CU trait relationship. Negative caregiver interactions distort self-and-other perceptions, undermining emotional development including empathy and guilt, the deficit of which typifies CU traits (Patrick, 2021). Notably, parenting effects vary with individual differences, suggesting parenting should be tailored to personality and environmental context rather than a one-size-fits-all approach (Salavera et al., 2022).

Parenting behavior represents a modifiable factor; adapting parenting styles may facilitate positive developmental outcomes. Limitations of this study include its cross-sectional design and reliance on self-report measures. Future research should adopt longitudinal designs, include female participants, and explore potential gender differences in symptomatology. Based on these findings, interventions targeting both parenting practices and adolescent personality traits are recommended for more effective prevention and treatment, as addressing either alone may be insufficient.

Keywords: Callous-Unemotional Traits, Parenting Style, Personality Traits.

Ethical Considerations

The study adhered to ethical standards including informed consent, confidentiality, and freedom to withdraw. Ethical approval was obtained from the University of Isfahan's committee (Approval Code: IR.UI.REC.1401.113)

Acknowledgments and Funding

Sincere thanks to all participants and especially parents of adolescents with conduct disorder. This research received no financial support.

Conflict of Interest

The authors declare no conflicts of interest.

Cite this article: Kargar, F., Norouzi, Gh., & Ghamarani, S. (2025). The Mediating Role of Personality Traits in the Relationship between Parenting Style and Callous-Unemotional Traits. *Journal of Applied Psychological Research*, 16(2), 181-200. doi:10.22059/japr.2023.350419.644426

Publisher: University of Tehran Press
DOI: <https://doi.org/10.22059/japr.2023.350419.644426>

© The Author(s).

نقش واسطه‌ای ویژگی‌های شخصیتی در رابطه بین فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی

فاطمه کارگر^۱✉، قاسم نوروزی^۱✉، امیر قمرانی^{۱*}✉

۱. گروه روان‌شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
 *نویسنده مسئول: دانشیار، گروه روان‌شناسی و آموزش کودکان با نیازهای خاص، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.
 رایانامه: a.ghamarani@edu.ui.ac.ir

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:

پژوهشی

تاریخ‌های مقاله:

تاریخ دریافت: ۱۴۰۱/۰۸/۰۴

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۱/۱۰/۲۸

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۱۱/۲۳

تاریخ انتشار: ۱۴۰۴/۰۴/۱۰

کلیدواژه‌ها:

سبک‌های فرزندپروری، صفات سنگدلی-بی‌رحمی، ویژگی‌های شخصیتی.

پژوهش حاضر با هدف تعیین نقش واسطه‌ای ویژگی‌های شخصیتی در رابطه بین سبک فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی انجام شد. پژوهش از نظر هدف بنیادی و از لحاظ گردآوری داده‌ها همبستگی و از نوع تحلیل معادلات ساختاری بود. جامعه آماری پژوهش شامل دانش‌آموزان پسر متوسطه اول مشغول به تحصیل شهر قم در سال ۱۴۰۰ بود. از این جامعه، ۴۵۱ نفر با استفاده از پرسشنامه علائم مرضی (SCI-4) که به‌عنوان کودکان مبتلا به اختلال سلوک تشخیص داده شدند و حاضر به همکاری بودند، به روش نمونه‌گیری در دسترس انتخاب شدند. داده‌ها با پرسشنامه سبک‌های فرزندپروری (PSI)، پرسشنامه سنگدلی-بی‌رحمی (ICU)، پرسشنامه شخصیتی پنج‌عاملی نئو (NEO-FFI) گردآوری و با استفاده از همبستگی پیرسون و مدل‌سازی معادلات ساختاری از طریق نرم‌افزارهای SPSS نسخه ۲۱ و AMOS نسخه ۲۴ تحلیل شد. نتایج نشان داد نقش مستقیم فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه بر صفات سنگدلی-بی‌رحمی مثبت و معنادار است. همچنین مطابق نتایج، نقش واسطه‌ای ویژگی شخصیتی در رابطه بین فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی معنادار است. براساس یافته‌های مطالعه حاضر، سبک فرزندپروری می‌تواند از طریق تأثیرگذاری بر ویژگی‌های شخصیتی، نوجوانان سلوک را از شدت یافتن صفات سنگدلی-بی‌رحمی محافظت کند. براساس شناخت عوامل مؤثر در سنگدلی-بی‌رحمی می‌توان با شیوه‌های مثبت فرزندپروری از شدت این صفات کاست.

استناد: کارگر، ف، نوروزی، ق، و قمرانی، ا. (۱۴۰۴). نقش واسطه‌ای ویژگی‌های شخصیتی در رابطه بین فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی. فصل‌نامه پژوهش‌های کاربردی روانشناختی، ۱۶(۲)، ۱۸۱-۲۰۰. doi:10.22059/japr.2023.350419.644426

ناشر: انتشارات دانشگاه تهران

DOI: <https://doi.org/10.22059/japr.2023.350419.644426>

© نویسندگان.

۱. مقدمه

از اواسط دهه ۱۹۹۰، توجه بر مشکلات رفتاری نوجوانان متمرکز شد. مشکلات رفتاری در مدارس و خانواده‌ها به مسئله‌ای لاینحل تبدیل شده بود که لازم بود خدمات درمانی برای آن‌ها فراهم شود. مشکلات رفتاری کودکان و نوجوانان عمده‌ترین علت ارجاع آن‌ها به کلینیک‌های بهداشت روانی است (کمیجانی، ۱۳۸۸). به‌علاوه در کشورهای صنعتی، یکی از خطرات عمده که به مرگ زودرس و کیفیت پایین زندگی منجر می‌شود، ابتلا به بیماری‌های غیرواگیردار مانند اختلالات روانی و رفتاری است (تابنر و همکاران^۱، ۲۰۱۹). رفتارهای ضداجتماعی در سنین نوجوانی شایع است. در این میان یکی از زیرگروه‌های نوجوانان نسبت به سایر نوجوانان تخلفات شدیدتر و مشکلات مزمن‌تری را نشان می‌دهند (باگلیو و همکاران^۲، ۲۰۱۷). این گروه نوجوانان مبتلا به اختلال سلوک^۳ هستند که یک‌سوم تا نیمی از کل مراجعه‌کنندگان به کلینیک را تشکیل می‌دهند. شیوع این اختلال در میان مجرمان جوان بیشتر است (تابنر و همکاران، ۲۰۱۹). اختلال سلوک یکی از رایج‌ترین اختلالات روان‌پزشکی به‌حساب می‌آید (یوکی و همکاران^۴، ۲۰۱۹) که معمولاً در اوایل نوجوانی تشخیص داده می‌شود و با خشونت، نقض هنجارهای اجتماعی و سایر رفتارهای بیرونی همراه است. انجمن روان‌پزشکان آمریکا^۵ (۲۰۱۳) برآورد می‌کند که ۲ تا ۱۰ درصد از افرادی که در ایالات متحده زندگی می‌کنند دارای اختلال سلوک هستند. در سطح جهانی نشان داده شده است که اختلال سلوک پانزدهمین عامل اصلی ناتوانی در نوجوانان است (ایرسکین و همکاران^۶، ۲۰۱۴). عوامل مختلفی در ایجاد اختلال سلوک دخیل هستند؛ از جمله می‌توان به عوامل بیولوژیکی/ژنتیکی، محیطی، خانوادگی و روانی-اجتماعی اشاره کرد (کهولهوف و همکاران^۷، ۲۰۲۰). صفات سنگدلی-بی‌رحمی^۸ به‌عنوان یک مشخصه و یکی از ویژگی‌های اختلال سلوک در نسخه پنجم ویرایش کتابچه راهنمای تشخیصی و آماری اختلالات روانی^۹ گنجانده شده است (اودا و همکاران^{۱۰}، ۲۰۲۲). صفات سنگدلی-بی‌رحمی با یک الگوی مداوم از رفتار که نشان‌دهنده بی‌اعتنایی به دیگران و همچنین عدم همدلی است متمایز می‌شوند. افراد با ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی در تنظیم هیجانی و رفتاری مشکلات مشخصی دارند که آن‌ها را از سایر افراد ضداجتماعی متمایز می‌کند و سبب می‌شود شباهت بیشتری به خصوصیات یافت‌شده در بزرگسالان جامعه‌ستیز نشان دهند (کیمونیز و همکاران^{۱۱}، ۲۰۰۸). از صفات سنگدلی-بی‌رحمی برای توصیف مؤلفه‌های عاطفی جامعه‌ستیزی در بزرگسالان (کیمونیز و همکاران، ۲۰۱۵) و همچنین برای شناسایی یک گروه پرخطر در بین کودکان و نوجوانان که دارای خشونت شدید، انحراف از هنجار و رفتارهای ضداجتماعی هستند، استفاده می‌شود (بانسل و همکاران^{۱۲}، ۲۰۲۱). صفات سنگدلی-بی‌رحمی در کودکان و نوجوانان با تماس زیاد با پلیس (فریک و همکاران^{۱۳}، ۲۰۰۵) و همچنین با سابقه جرائم جنایی ارتباط دارد (کلیم و همکاران^{۱۴}، ۲۰۲۰). با توجه به اینکه این اختلال و صفات همراه آن هزینه‌های مادی و عاطفی زیادی را بر فرد و جامعه تحمیل و مشکلات بعدی را در جوانی و بزرگسالی (کیمپ و همکاران^{۱۵}، ۲۰۲۰) پیش‌بینی می‌کند، شناسایی عوامل تأثیرگذار بر آن مهم است. یکی از عوامل مؤثر بر اختلال سلوک و صفات سنگدلی-بی‌رحمی سبک فرزندپروری^{۱۶} است. سبک‌های فرزندپروری روش‌هایی هستند که والدین در برخورد با فرزندان خود اعمال می‌کنند. این سبک‌ها در شکل‌گیری و رشد شخصیتی، ادراک و رفتار فرد تأثیر فراوان

1. Taubner et al.

2. Baglivio et al.

3. conduct disorder

4. Yockey et al.

5. American Psychiatric Association

6. Erskine et al.

7. Kohlhoff et al.

8. callous and unemotional

9. diagnostic and statistical manual of mental disorders

10. Awada et al.

11. Kimonis et al

12. Bansal et al.

13. Frick et al.

14. Kliem et al.

15. Kemp et al.

16. parenting style

و عمیقی دارند (نی و همکاران^۱، ۲۰۲۲). کیم و چانگ^۲ (۲۰۱۹) نیز نشان داده‌اند که فرزندپروری یکی از عوامل محیطی تأثیرگذار بر صفات سنگدلی-بی‌رحمی است (کیم و چانگ، ۲۰۱۹). از نظر مسیرهای رشد به سمت صفات سنگدلی-بی‌رحمی، بررسی‌های درحال انجام اثرات دوطرفه بین پیش‌بینی‌های ژنتیکی و عوامل زمینه‌ای را نشان می‌دهد. مطابق با مکانیسم همبستگی ژن-محیط، تمایلات کودکان برای ایجاد صفات سنگدلی-بی‌رحمی، نتیجه شیوه‌های منفی والدگری والدین است که به نوبه خود، رشد صفات سنگدلی-بی‌رحمی را هم در کودکی و هم در نوجوانی تقویت می‌کند (تریتاکاستا و همکاران^۳، ۲۰۱۹؛ بارونسلی و سی یوسی^۴، ۲۰۲۰). در همین راستا پژوهش‌ها حاکی از آن هستند که شیوه فرزندپروری با مشکلات رفتاری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی رابطه دارد. شواهد نیز به نقش کیفیت عاطفی روابط والد-کودک در رشد و بیان صفات سنگدلی-بی‌رحمی اشاره می‌کند و تعامل بین این عوامل و عوامل بیولوژیک/ژنتیک را نشان می‌دهد (هنری و همکاران^۵، ۲۰۱۸). به طور کلی علل مشکلات سلوک در کودکان با شیوه‌های منفی فرزندپروری از جمله شیوه‌های انضباطی متناقض، بیانات منفی و اجبار همراه است، اما مشکلات سلوک در افراد دارای ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی با کمبود گرمی و حساسیت والدین همراه هستند (والر و همکاران^۶، ۲۰۱۳). مراقبت‌های حساس زودرس با سطح پایین صفات سنگدلی-بی‌رحمی همراه است (والر و همکاران، ۲۰۱۳؛ کهولهوف و همکاران، ۲۰۲۰). بررسی‌های طولی نشان داده‌اند که انضباط سخت و خشن، شدت سنگدلی-بی‌رحمی و مشکلات سلوک را با گذشت زمان افزایش می‌دهد (هاوز و همکاران^۷، ۲۰۱۱؛ پاردینی و همکاران^۸، ۲۰۰۷). در مقابل، راهبردهای والدگری مبتنی بر پاداش (برای مثال ستایش، صرف وقت با والدین) و گرمی والدین صفات سنگدلی-بی‌رحمی را کاهش می‌دهند (هاوز و همکاران، ۲۰۱۱). سازگار با این دیدگاه هاوز و همکاران^۹ (۲۰۱۳) دریافتند محروم کردن در کاهش مشکلات سلوک در کودکان با سطوح بالای صفات سنگدلی-بی‌رحمی نسبت به سطوح پایین این صفات کمتر مؤثر است، اما راهبردهای پاداش به همان اندازه مؤثر بودند که احتمالاً به دلیل حساسیت کمتر به مجازات است (آلن و همکاران^{۱۰}، ۲۰۱۶). به علاوه ملایمت والدین ارتباط منفی با رفتارهای ضداجتماعی در کودکان دارای ویژگی سنگدلی-بی‌رحمی شدید نسبت به سنگدلی-بی‌رحمی ضعیف دارد (پاسلیچ و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۱). در آخر اینکه گرمی یا مشارکت بیشتر والدین در کاهش سطح صفات سنگدلی-بی‌رحمی را پیش‌بینی می‌کند (پاسلیچ و همکاران، ۲۰۱۲). از این رو، شگفت‌آور نیست که کودکان دارای ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی کیفیت ضعیف‌تری از روابط والد و فرزند را تجربه می‌کنند. چنان‌که پورتنوی و همکاران^{۱۲} (۲۰۲۰) نشان دادند شیوه فرزندپروری مستبدانه که اغلب با تنبیه همراه است، بسته به اینکه از جانب کدام والد صورت بگیرد موجب اثرات متفاوتی مانند فقدان همدلی و سنگدلی می‌شود.

سبک فرزندپروری درک شده یکی از عواملی است که بر رشد شخصیت فرد نیز بسیار تأثیر می‌گذارد (کوکینوس و ولگاریدو^{۱۳}، ۲۰۱۷). در مدل بلسکی^{۱۴} (۱۹۸۴) به نقل از مک کری و کاستا^{۱۵}، ۲۰۰۳) فرزندپروری تحت تأثیر سه عامل قرار دارد: ۱. شخصیت والدین؛ ۲. ویژگی‌های شخصیتی فرزندان؛ ۳- استرس‌ها و حمایت‌ها در زندگی. در این میان ویژگی‌های شخصیتی را می‌توان به عنوان الگوهای شناخت، احساسات و رفتارهایی تعریف کرد که در طول زمان و در شرایط مختلف، نسبتاً پایدار و سازگارند (مک کری و کاستا، ۲۰۰۳). نظریه‌های مختلفی درمورد ساختار شخصیت ارائه شده، اما مدل پنج‌عاملی از شخصیت به عنوان برجسته‌ترین مدل در روان‌شناسی مدرن ظهور یافته است و گسترده‌ترین چارچوب مورد استفاده برای سنجش و مفهوم‌سازی

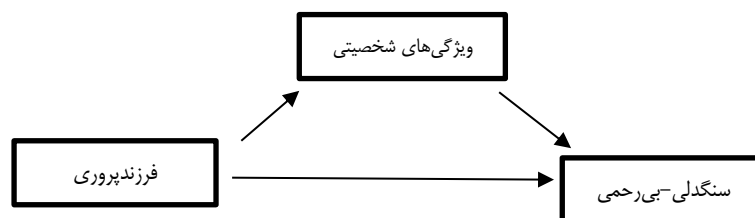
1. Nie et al.
2. Kim & Chang
3. Trentacosta et al.
4. Baroncelli & Ciucci
5. Henry et al.
6. Waller et al.
7. Hawes et al.
8. Pardini et al.
9. Hawes et al.
10. Allen et al.
11. Pasalich et al.
12. Portnoy et al.
13. Kokkinos & Voulgaridou
14. Belsky, J.
15. McCrae & Costa

ویژگی‌های شخصیتی را تشکیل می‌دهد (آلموند و همکاران^۱، ۲۰۱۱). با توجه به مدل پنج‌عاملی شخصیت، فرض بر این است که شخصیت از پنج بعد تشکیل شده است: برون‌گرایی^۲، روان‌رنجوری^۳ یا روان‌آزردگی، توافق‌پذیری^۴، وظیفه‌شناسی^۵ و گشودگی به تجربه^۶ (پلیزن و همکاران^۷، ۲۰۲۰). تا امروز، جامع‌ترین بررسی پژوهش‌ها در مورد ارتباط بین پنج عامل شخصیت و نتایج مهم زندگی حاکی از آن است که روابط بین فردی، مفاهیم درون‌فردی (مانند خودپنداره، بهزیستی و آسیب‌شناسی روانی) و همچنین طول عمر و سلامت جسمی با ویژگی‌های شخصیتی بسیار مرتبط است (کوتو و همکاران^۸، ۲۰۱۰). یکی از عوامل مرتبط با ویژگی‌های شخصیتی، سنگدلی-بی‌رحمی است؛ به‌نحوی که ادغام ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی و علوم پایه شخصیت سبب پیش‌بینی‌های آگاهانه‌تر در مورد همه‌گیرشناسی، بیماری‌های همراه و فرایندهای زمینه‌ای می‌شود؛ زیرا این رویکرد از دانش انباشته‌شده در طی سال‌ها تحقیق در مورد ابعاد هنجاری شخصیت حاصل شده است (فریک و ری^۹، ۲۰۱۵؛ لینام و میلر^{۱۰}، ۲۰۱۵). در مورد ارتباط بین پنج عامل بزرگ شخصیت و ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی، بررسی‌ها حاکی از آن است که صفات سنگدلی-بی‌رحمی به‌عنوان یک مفهوم کلی با توافق‌پذیری، وظیفه‌شناسی، برون‌گرایی (به‌ویژه ابعاد گرما و احساسات مثبت) و گشودگی رابطه منفی و با روان‌رنجورخویی رابطه مثبت دارد (لاتزمن و همکاران^{۱۱}، ۲۰۱۶؛ والدمن و همکاران^{۱۲}، ۲۰۱۱؛ رومیرو و آلونسو^{۱۳}، ۲۰۱۷؛ پور و همکاران^{۱۴}، ۲۰۲۰). رابطه مثبت با روان‌رنجورخویی ناشی از پرخاشگری خصمانه است که یکی از مؤلفه‌های روان‌رنجورخویی محسوب می‌شود. بعد بی‌رحمی با برخی از جنبه‌های روان‌رنجوری (افسردگی و خودآگاهی) همبستگی مثبت دارد. این جنبه‌ها «عاطفه منفی خودگردان»^{۱۵} نامیده می‌شوند (لینام و ویدیر^{۱۶}، ۲۰۰۷). علاوه‌براین در یک نمونه بزرگ از نوجوانان، صفات سنگدلی-بی‌رحمی با تمام حوزه‌های پنج عامل بزرگ شخصیت دارای همبستگی منفی است (مورالس-ویوز و همکاران^{۱۷}، ۲۰۱۹). درحالی که مشکلات سلوک همراه با سنگدلی-بی‌رحمی با توافق‌پذیری، وظیفه‌شناسی و گشودگی اندک و روان‌رنجورخویی فراوان مرتبط است (اسساری و همکاران^{۱۸}، ۲۰۱۵)، مشکلات سلوک بدون صفات سنگدلی-بی‌رحمی با افزایش اضطراب و روان‌رنجوری همراه است (من و همکاران^{۱۹}، ۲۰۱۸). افرادی که نمرات بالاتری در سنگدلی-بی‌رحمی و مشکلات سلوک دارند، به‌عنوان افراد دارای توانایی کمتر در مدیریت استرس، دارای آرامش کمتر و متمایل برای زود عصبانی شدن (روان‌رنجورخویی) رتبه‌بندی می‌شوند. به‌نظر می‌رسد این یافته با تعریف کلکی^{۲۰} (۱۹۷۶ به نقل از کالینز و همکاران^{۲۱}، ۲۰۱۴) از جامعه‌ستیزی^{۲۲} بزرگسالان که در آن جامعه‌ستیز بزرگسال ترس کمی دارد و نتایج کالینز و همکاران (۲۰۱۴) که در آن سنگدلی-بی‌رحمی با بی‌باکی همراه است، تناقض دارد؛ چرا که نترسی را می‌توان نماینده‌ای برای روان‌رنجوری اندک در نظر گرفت.

در خانواده، شیوه‌های فرزندپروری که در اجتماعی کردن کودکان استفاده می‌شوند، بسیار مهم هستند. الگوهای فرزندپروری عامل تعیین‌کننده رشد شخصیت افراد هستند. شواهد تجربی، سبک‌های فرزندپروری مستبد و مسامحه‌کار را یک عامل خطر برای

1. Almlund et al.
2. extraversion
3. neuroticism
4. agreeableness
5. conscientiousness
6. openness experience
7. Plessen et al.
8. Kotov et al.
9. Frick & Ray
10. Lynam & Miller
11. Latzman et al.
12. Waldman et al.
13. Romero & Alonso
14. Poore et al.
15. self-directed negative affect
16. Lynam & Widiger
17. Morales-Vives et al.
18. Assary et al.
19. Mann et al.
20. Cleckley, H.
21. Colins et al.
22. psychopathy

روان‌رنجوری و رفتارهای بزهکارانه نوجوانان معرفی می‌کنند. محققان بسیاری گزارش کردند که عدم ملایمت در فرزندپروری (استراسبرگ و همکاران^۱، ۱۹۹۴) و آموزش‌ندادن رفتارهای مثبت (گروسیک و گوودنوا^۲، ۱۹۹۴) ارتباط مستقیمی با روان‌رنجوری فرزندان دارد. در مقابل، ملایمت و کنترل (سبک مقتدر) در تربیت فرزندان موجب کاهش نمره روان‌پریشی می‌شود و با وظیفه‌شناسی همبستگی مثبت دارد (نیپوس و ویلی^۳، ۲۰۱۳). کنترل سخت‌گیرانه در مقایسه با فرزندپروری مقتدرانه روان‌رنجوری بیشتری را در جوانان ایجاد می‌کند (اشرف و همکاران^۴، ۲۰۱۹). توافق‌پذیری نتیجه تشویق بیشتر والدین و کنترل مثبت است؛ درحالی‌که روان‌رنجوری در کمبود گرمای والدین ایجاد می‌شود. سبک‌های فرزندپروری یکپارچه و دموکراتیک با برون‌گرایی و گشودگی همراه است؛ درحالی‌که سبک‌های فرزندپروری استبدادی و بی‌اعتنا با روان‌رنجوری همراه می‌شود (تومشیک و سرسنیک^۵، ۲۰۱۷). سبک‌های مثبت فرزندپروری با برون‌گرایی، توافق‌پذیری، وظیفه‌شناسی، گشودگی به تجربه ارتباط مثبت و با روان‌رنجوری ارتباط منفی دارد (ایوب و همکاران^۶، ۲۰۲۱). بررسی‌های دیگر وجود دارد که به‌طور کلی هرچند متناقض نشان می‌دهند روان‌رنجوری، تحریک‌پذیری، بی‌اعتمادی، خصومت و سایر اشکال احساسات منفی با کمبود گرما و تجربه فرزندپروری منفی همراه است؛ درحالی‌که توافق‌پذیری، برون‌گرایی و وظیفه‌شناسی با فرزندپروری مثبت و سازگارتر همراه است (اونو و همکاران^۷، ۲۰۱۷؛ اورینا و همکاران^۸، ۲۰۲۱). با توجه به اینکه افراد با ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی یک گروه پرخطر را تشکیل می‌دهند، شناسایی عوامل اثرگذار بر این صفات و نحوه اثرگذاری آن‌ها می‌تواند به‌عنوان یک عامل مقابله‌ای یا حفاظتی برای پیشگیری از شدت‌یافتن این ویژگی‌ها عمل کند و نظر به اینکه پژوهش‌های مختلف رابطه بین این صفات و سبک فرزندپروری و ویژگی‌های شخصیتی را بررسی کرده‌اند، تاکنون تحقیقی که نشان دهد چگونه ویژگی‌های شخصیتی به‌عنوان میانجی بین این صفات و فرزندپروری می‌تواند بر بروز و ظهور این صفات اثر بگذارد صورت نگرفته است. به عبارتی تحقیقات مختلف اثر مستقیم متغیرهای ذکرشده را بر صفات سنگدلی-بی‌رحمی بررسی کرده و این امکان را که ویژگی‌های شخصیتی به‌عنوان یک متغیر مداخله‌گر سبب تغییر جهت یا تعدیل رابطه بین فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی شود بررسی نکرده است. به‌طور کلی و با توجه به آنچه ذکر شد، این پژوهش نقش واسطه‌ای ویژگی‌های شخصیتی را در رابطه بین شیوه‌های فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی در نوجوانان مبتلا به اختلال سلوک مطالعه می‌کند.

شکل ۱. مدل مفهومی پژوهش

۲. روش

۲-۱. جامعه، نمونه و روش اجرا

طرح پژوهش حاضر توصیفی و از نوع همبستگی است که در آن با استفاده از روش مدل‌یابی معادلات ساختاری، روابط بین متغیرهای مدل پیشنهادی بررسی می‌شود. جامعه آماری این پژوهش را کلیه دانش‌آموزان پسر مدارس متوسطه نظری (دوره اول) شهر قم تشکیل می‌دهند که در سال تحصیلی ۱۴۰۱-۱۴۰۰، در مدارس متوسطه این شهر مشغول به تحصیل بودند. نمونه‌گیری در دو مرحله انجام گرفت. به این صورت که ابتدا براساس پرسشنامه علائم مرضی کودکان (CSI-4) دانش‌آموزان مبتلا به

1. Strassberg et al.
2. Grusec & Goodnow
3. Nyhus & Webley
4. Ashraf et al.
5. Tomšik & Cerešnik
6. Ayoub et al.
7. Ono et al.
8. Averina et al.

اختلال سلوک شناسایی شدند. با توجه به نظریه کلاین^۱ (۲۰۱۶) حجم نمونه پذیرفتنی برای انجام معادلات ساختاری ۲/۵ تا ۵ برابر تعداد گویه‌ها است؛ بنابراین به روش نمونه‌گیری در دسترس ۴۵۱ دانش‌آموز پسر مبتلا به اختلال سلوک در دوره اول متوسطه که حاضر به همکاری بودند انتخاب شدند و در مرحله بعد پرسشنامه‌های پژوهش در اختیار نوجوانان و مادران آن‌ها قرار گرفت. ملاک‌های ورود عبارت بودند از: دانش‌آموز پسر، تحصیل در دوره اول متوسطه و ابتلا به اختلال سلوک، تک‌والدی نبودن، نداشتن اختلالات همبود، عدم مصرف دارو و خدمات درمانی برای اختلال سلوک. ملاک‌های خروج از پژوهش شامل مخدوش بودن پرسشنامه‌ها، طلاق والدین، اختلالات همبود، مصرف دارو یا دریافت درمان برای اختلال سلوک بود.

۲-۲. ابزارهای سنجش

۲-۲-۱. پرسشنامه علائم مرضی کودکان^۲ (CSI-4)

این پرسشنامه مقیاسی برای درجه‌بندی رفتار است که اولین بار توسط گادو و اسپراکفین^۳ (۲۰۰۵) برای غربال اختلال رفتاری و هیجانی کودکان ۵ تا ۱۴ ساله طراحی شد و شامل دو نسخه معلم و والد و ۹ گروه عمده از اختلال‌های رفتاری است. یکی از این گروه‌ها اختلال سلوک است که با سؤال‌های ۴۱ تا ۲۷ سنجیده می‌شود. پاسخ‌های ارائه‌شده به هریک از مواد آزمون در مقیاسی چهاردرجه‌ای (هرگز = صفر، گاهی = ۱، اغلب = ۲ و بیشتر وقت‌ها = ۳) نمره‌گذاری می‌شوند و نمره برش آن‌ها ۵ در نظر گرفته می‌شود (محمد اسماعیل و علی‌پور، ۱۳۸۱). محمد اسماعیل و علی‌پور (۱۳۸۱) ضریب اعتبار این مقیاس را با استفاده از آلفای کرونباخ ۰/۸۷ اعلام کردند. در پژوهش علی‌پور و همکاران (۱۳۹۳) از نسخه والد استفاده و ضریب آلفای کرونباخ آن ۰/۷۹ گزارش شد. در پژوهش فرزاد و همکاران (۱۳۹۰) اعتبار، روایی و هنجاریابی پرسشنامه علائم مرضی کودکان روی کودکان کار ۷ تا ۱۵ ساله در شهر کرج اجرا شد. ضریب اعتبار به روش هماهنگی درونی برای فرم والد ۰/۹۴ و برای فرم معلم ۰/۹۶ بود. همچنین همبستگی‌های متقابل خرده‌مقیاس‌های دو فرم والد و معلم معنادار است. نمرات حد بالایی و پایینی مقیاس به ترتیب ۲-۴۰ هستند.

۲-۲-۲. پرسشنامه سنگدلی-بی‌رحمی^۴ (ICU)

این پرسشنامه یک ابزار خودسنجی ۲۴ ماده‌ای است که برای ارزیابی ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی طراحی شده است. این ابزار توسط فریک و همکاران^۵ (۲۰۰۳) ساخته شده است. اگرچه نسخه معلم و والدین از آن وجود دارد، اما نسخه خودارزیابی عمومی‌ترین استفاده را در نمونه‌های نوجوان دارد. پرسشنامه صفات سنگدلی-بی‌رحمی سه بعد سنگدلی (۱۱ ماده)، نداشتن همدلی (۸ ماده) و بی‌رحمی (۵ ماده) را در یک طیف لیکرت چهاردرجه‌ای «۱ = کاملاً غلط»، تا «۳ = کاملاً درست» ارزیابی می‌کند (ایسایو و همکاران^۶، ۲۰۰۶). ایسایو و همکاران (۲۰۰۶) ضریب آلفای کرونباخ ۰/۷۷ و همبستگی پرسشنامه صفات سنگدلی-بی‌رحمی با مشکلات سلوک، اختلال روان‌شناختی و خرده‌مقیاس هیجان‌خواهی ابعاد پنج عامل بزرگ شخصیت را به‌عنوان شاخصی از روایی سازه این ابزار گزارش کردند. پالیزیان و همکاران (۱۳۹۹) در بررسی ویژگی‌های روان‌سنجی این مقیاس در نوجوانان پسر نشان دادند آلفای کرونباخ برای کل مقیاس ۰/۶۵ و برای خرده‌مقیاس‌های سنگدلی، نداشتن همدلی و بی‌رحمی به ترتیب ۰/۵۶، ۰/۶۱ و ۰/۵۵ و ضریب تنصیف برای کل پرسشنامه ۰/۵۶ و برای خرده‌مقیاس‌ها به ترتیب ۰/۵۱، ۰/۶۳ و ۰/۴۹ است. نمره حد بالایی و پایینی برای مقیاس کل ۴۷ و ۸ بود. از نمره ۲۴ براساس پژوهش کیمونیز، فانتی و سینگ^۷ (۲۰۱۴) به‌عنوان نقطه برش این صفات استفاده شد.

1. Kline

2. Children Symptom Inventory-4 (CSI)

3. Gadow & Sprafkin

4. Inventory of Callous-Unemotional (ICU)

5. Frick et al.

6. Essau et al.

7. Kimonis, Fanti, & Singh

۲-۳-۳. سبک های فرزندپروری^۱ (PSI)

پرسشنامه سبک های فرزندپروری توسط بامریند^۲ (۱۹۷۳) ساخته شد. این پرسشنامه دارای ۳۰ ماده است که ۱۰ ماده آن به شیوه سهل گیر، ۱۰ ماده به شیوه استبدادی و ۱۰ ماده دیگر به شیوه اقتدار منطقی والدین مربوط می شود. گویه های ۱، ۶، ۱۰، ۱۳، ۱۴، ۱۷، ۱۹، ۲۱، ۲۴ و ۲۸ مربوط به حیطه سهل گیر، گویه های ۲، ۳، ۷، ۹، ۱۲، ۱۶، ۱۸، ۲۵، ۲۶ و ۲۹ مربوط به حیطه استبدادی و گویه های ۴، ۵، ۸، ۱۱، ۱۵، ۲۰، ۲۲، ۲۳، ۲۷ و ۳۰ مربوط به شیوه اقتدار منطقی است. والدین با مطالعه هر ماده نظر خود را بر حسب یک مقیاس پنج درجه ای مشخص می کنند که از صفر تا ۴ نمره گذاری شده است. بوری^۳ (۱۹۹۱) میزان پایایی این پرسشنامه را به روش بازآزمایی ۰/۸۱ برای سهل گیرانه، ۰/۹۲ برای سبک مستبدانه و ۰/۹۲ برای سبک مقتدرانه گزارش کرده است. اسفندیاری (۱۳۷۳) برای تعیین روایی محتوای آزمون، از ده صاحب نظر در زمینه روان شناسی و روان پزشکی خواست تا میزان روایی هر گویه را با علامت زدن مشخص کنند و نظر اصلاحی بدهند. نتیجه این نظرخواهی نشان داد آزمون مذکور از روایی زیادی برخوردار است. همچنین میزان پایایی به روش بازآزمایی برای سهل گیری و مسامحه گر ۶۹ درصد، استبدادی ۷۷ درصد و اقتدار منطقی ۷۳ درصد به دست آمد. نمرات حد بالایی و پایینی برای سبک سهل گیرانه ۳۵-۵، سبک استبدادی ۳۷-۴ و سبک مقتدرانه ۴۰-۱۴ بود.

۲-۲-۴. پرسشنامه شخصیتی پنج عاملی نئو^۴ (NEO-FFI)

این پرسشنامه ابتدا تحت عنوان NEO توسط مک کری و کاستا (۱۹۸۵) تهیه شد و دارای ۶۰ سؤال بود. پرسشنامه NEO-FFI به زبان های مختلف ترجمه شده و روایی و سودمندی آن در جامعه های مختلف نشان داده شده است. این پرسشنامه یکی از ابزارهایی است که بیشترین استفاده را در اندازه گیری مدل پنج عاملی ویژگی های شخصیتی دارد (زیلیگ و همکاران^۵، ۲۰۰۲). پنج خرده مقیاس روان رنجورخویی (N)، برون گرایی (E)، انعطاف پذیری یا گشودگی به تجربه (O)، موافقت (A) و باوجدان بودن یا وظیفه شناسی^۶ (C) را می سنجد. مک کری و کاستا^۷ (۲۰۰۴) در مطالعه ای روی ۱۴۹۲ نفر، پایایی این پرسشنامه را به روش آلفای کرونباخ برای پنج عامل روان رنجورخویی، برون گرایی، پذیرش، توافق و وظیفه شناسی به ترتیب ۰/۸۶، ۰/۸۰، ۰/۷۵، ۰/۶۹ و ۰/۷۹ گزارش کردند. عطاری و همکاران (۱۳۸۵) پایایی این آزمون را به روش بازآزمایی برای پنج عامل N، E، O، A و C به ترتیب ۰/۸۷، ۰/۸۴، ۰/۷۹، ۰/۸۰ و ۰/۸۲ گزارش کرده اند. مک کری و کاستا (۲۰۰۴) ضریب همبستگی این آزمون را با آزمون نئو ۲۴۰ سؤالی برای پنج عامل N، E، O، A و C به ترتیب ۰/۸۳، ۰/۸۳، ۰/۷۶ و ۰/۸۶ گزارش کردند. حق شناس (۱۳۸۸) در تحقیق خود ضریب همبستگی بین نمره های شاخص های N، E، O، A و C را به ترتیب ۰/۹۲، ۰/۹۰، ۰/۷۷ و ۰/۸۷ گزارش کرده است. در تحقیق حاضر حد بالایی و پایینی برای پنج عامل روان آزردهی، برون گرایی، گشودگی، توافق و وظیفه شناسی به ترتیب ۴۷-۵، ۱۱-۴۵، ۱۰-۴۰، ۸-۴۵ و ۸-۴۸ بود.

۲-۳. روش تجزیه و تحلیل اطلاعات

پس از توزیع پرسشنامه ها، ۴۵۱ پرسشنامه گردآوری شد. در این بین ۱۶ پرسشنامه به علت مخدوش بودن از روند پژوهش حذف شدند و داده های مربوط به ۴۳۵ نفر با استفاده از آمار توصیفی (میانگین و انحراف معیار استاندارد) و آمار استنباطی (ضریب همبستگی پیرسون و مدل سازی معادلات ساختاری) تحلیل شد. در این پژوهش برای محاسبه شاخص های توصیفی داده ها از نرم افزار SPSS نسخه ۲۱ و برای برازش مدل از نرم افزار Amos نسخه ۲۴ استفاده شد.

1. Parenting Style Inventory (PSI)

2. Baumrind

3. Buri

4. Neuroticism-Extraversion-Openness Five-Factor Inventory (NEO-FFI)

5. Zillig et al.

6. conscientiousness

7. McCrae & Casta

۳. یافته‌ها

۳-۱. توصیف جمعیت‌شناختی

درمجموع ۴۳۵ نوجوان پسر مبتلا به اختلال سلوک در این پژوهش مشارکت کردند که در دامنه سنی ۱۳ تا ۱۵ سال قرار داشتند. ۷۸/۹ درصد از مادران مدرک زیر سیکل داشتند و ۸۳ درصد آن‌ها خانه‌دار بودند. یافته‌های توصیفی متغیرها شامل میانگین، انحراف استاندارد و ماتریس همبستگی بین متغیرها در جدول ۱ گزارش شده است.

۳-۲. شاخص‌های توصیفی

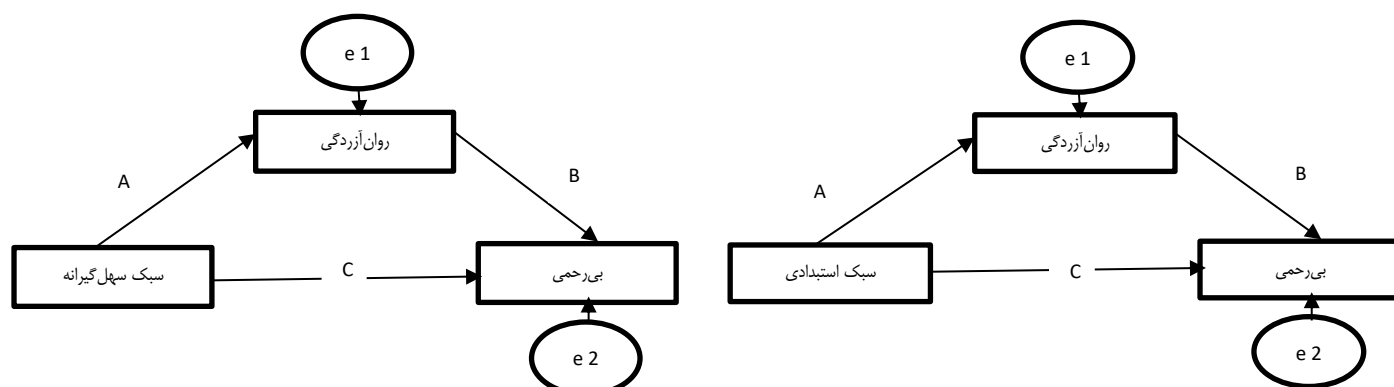
جدول ۱. میانگین، انحراف معیار و رابطه بین متغیرهای پژوهش

متغیر	میانگین	انحراف استاندارد	سبک سهل‌گیرانه	سبک استبدادی	سبک مقتدرانه	سنگدلی-بی‌رحمی	روان‌آزردگی	برون‌گرایی	گشودگی	توافق
سبک سهل‌گیرانه	۱/۶	۰/۵	۱							
سبک استبدادی	۲/۰	۰/۷	**۰/۲۳۹	۱						
سبک مقتدرانه	۳/۰	۰/۵	۰/۰۸۹	**۰/۱۰۱-	۱					
سنگدلی-بی‌رحمی	۲۳/۸	۶/۳	**۰/۱۴۳	**۰/۴۶۷	۰/۰۵۰-	۱				
روان‌آزردگی	۴/۴	۲/۲	**۰/۱۰۳	**۰/۳۴۳	۰/۰۲۹-	**۰/۴۰۳	۱			
برون‌گرایی	۳۷/۰	۷/۳	۰/۰۲۲-	۰/۰۹۱-	۰/۰۵۰-	**۰/۲۵۱-	**۰/۳۰۰-	۱		
گشودگی	۴۲/۲	۶/۲	۰/۰۴۳-	۰/۱۳۶-	۰/۰۳۷-	**۰/۱۰۴-	۰/۰۷۸-	۰/۰۶۳	۱	
توافق	۳۶/۵	۴/۷	۰/۰۷۰-	۰/۱۶۲-	۰/۰۰۰	**۰/۲۶۱-	**۰/۳۹۴-	**۰/۳۱۷	۰/۰۱۷	۱
وظیفه‌شناسی	۳۹/۴	۵/۲	۰/۰۵۵	۰/۱۲۹-	۰/۰۹۳	**۰/۳۷۷-	**۰/۳۰۰-	**۰/۴۹۹	۰/۰۶۲	**۰/۳۶۱

* $P < 0.05$ ** $P < 0.01$

همان‌طور که در جدول ۱ مشاهده می‌شود سنگدلی-بی‌رحمی فقط با سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و سبک فرزندپروری استبدادی رابطه دارد. همچنین متغیر ویژگی‌های شخصیتی زمانی می‌تواند رابطه دو متغیر سبک فرزندپروری و سنگدلی-بی‌رحمی را میانجی‌گری کند که با هر دو رابطه داشته باشد. از میان ویژگی‌های شخصیتی فقط روان‌رنجوری (روان‌آزردگی) با سبک سهل‌گیرانه و استبدادی و سنگدلی-بی‌رحمی ارتباط دارد؛ بنابراین فقط میانجی‌گری روان‌آزردگی در دو مدل زیر بررسی می‌شود.

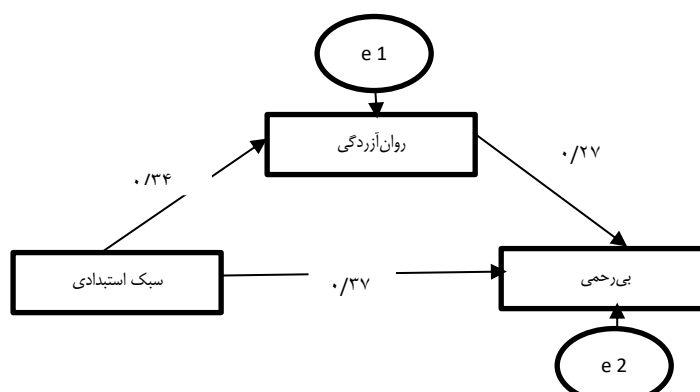
۳-۳. بررسی مدل پژوهش

شکل ۲. مدل مفهومی رابطه سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه با روان‌آزردگی

به‌منظور بررسی میانجی‌گری از مدل بارون و کنی^۱ (۱۹۸۶) استفاده شد. روان‌آزردگی متغیر میانجی محسوب می‌شود اگر اثر سبک فرزندپروری از طریق روان‌آزردگی و به‌طور غیرمستقیم به سنگدلی-بی‌رحمی منتقل شود. پیش‌فرض آماری این مدل، توزیع نرمال متغیرهای میانجی و متغیر وابسته اصلی است. کجی و کشیدگی تمامی متغیرهای پژوهش بین ۰/۵ و -۰/۵ و توزیع

نرمال بود و این پیش فرض رعایت شد. همچنین عدم همخطی متغیرهای پیش‌بین بررسی شد که آماره تحمل^۱ تمامی متغیرها بیش از ۰/۷ و عامل تورم واریانس^۲ (VIF) کمتر از ۱/۳ بود که نشانه عدم همخطی متغیرهای پیش‌بین است. به‌منظور بررسی میانجی‌گری براساس مدل بارون و کنی (۱۹۸۶) سه مرحله ضروری است و باید در هر سه مرحله وزن‌های رگرسیونی معنادار باشند: ۱. برازش متغیر وابسته اصلی (سنگدلی-بی‌رحمی) بر متغیر مستقل اصلی (سبک فرزندپروری) (مسیر مستقیم C)؛ ۲. برازش متغیر میانجی روان‌آزردگی بر متغیر مستقل (سبک فرزندپروری) (مسیر غیرمستقیم a)؛ و ۳. برازش متغیر وابسته اصلی (سنگدلی-بی‌رحمی) بر متغیرهای مستقل اصلی (سبک فرزندپروری) و هم‌زمان میانجی (مدل میانجی). در مرحله سوم، اگر مسیر مستقیم متغیر مستقل (سبک فرزندپروری) به متغیر وابسته (سنگدلی-بی‌رحمی) همچنان معنی‌دار باشد، متغیر مستقل هم‌زمان از هر دو مسیر مستقیم و غیرمستقیم بر متغیر وابسته تأثیر می‌گذارد و میانجی‌گری جزئی است. اما اگر با حضور متغیر میانجی در مدل، مسیر مستقیم معنی‌دار نبود، به این معنی است که مسیر غیرمستقیم تمام تأثیر مسیر مستقیم را به خود جذب و متغیر میانجی به‌طور کامل میانجی‌گری می‌کند. مدل مفهومی تحلیل مسیر در شکل ۲ ارائه شده است.

شکل ۳. ضریب استاندارد مدل روابط بی‌رحمی-سنگدلی با سبک استبدادی با واسطه‌گری روان‌آزردگی

تحلیل مسیر میانجی‌گری روان‌آزردگی در رابطه سبک فرزندپروری استبدادی و سنگدلی-بی‌رحمی با نرم‌افزار Amos24 انجام شد. نتایج مراحل سه‌گانه در جدول ۲ آمده است.

جدول ۲. ضرایب استاندارد و معناداری مسیرهای مدل میانجی‌گری روان‌آزردگی در رابطه سبک استبدادی و سنگدلی-بی‌رحمی

مدل اثر مستقیم (مرحله اول)			مدل اثر غیرمستقیم (مرحله دوم)			مدل میانجی‌گری (مرحله سوم)		
مسیر	ضریب استاندارد	معناداری	مسیر	ضریب استاندارد	معناداری	مسیر	ضریب استاندارد	معناداری
A	۰/۰۰۰	-	A	۰/۳۴۳	***	A	۰/۳۴۳	***
B	۰/۰۰۰	-	B	۰/۴۰۳	***	B	۰/۲۷۵	***
C	۰/۴۶۷	***	C	۰/۰۰۰	-	C	۰/۳۷۳	***

*** $P < 0.001$

مسیر A: رابطه سبک فرزندپروری استبدادی با روان‌آزردگی

مسیر B: رابطه روان‌آزردگی با سنگدلی-بی‌رحمی

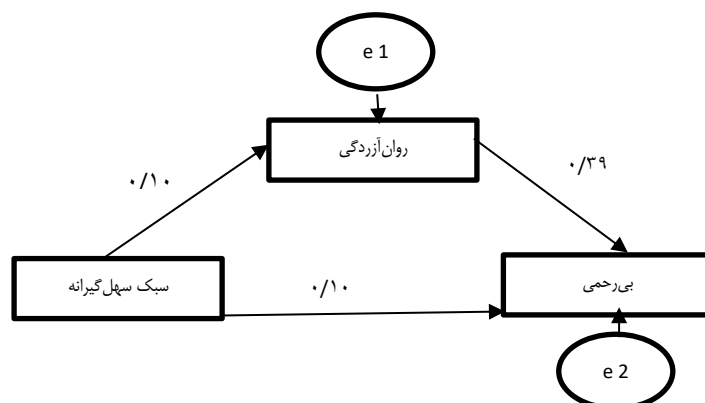
مسیر C: رابطه سبک فرزندپروری استبدادی با سنگدلی-بی‌رحمی

همان‌طور که در جدول ۲ مشاهده می‌شود، در مرحله سوم (مدل میانجی‌گری) مسیرهای مستقیم و غیرمستقیم معنادار هستند؛ بنابراین روان‌آزردگی رابطه سبک فرزندپروری استبدادی و سنگدلی-بی‌رحمی را واسطه‌گری جزئی می‌کند. در این مدل تأثیر

1. tolerance

2. variance inflation factor

سبک فرزندپروری استبدادی بر سنگدلی-بی‌رحمی از مسیر مستقیم ($0/373$) و از مسیر غیرمستقیم ($0/275 \times 0/343$) است.

شکل ۴. ضریب استاندارد مدل روابط بی‌رحمی-سنگدلی با سبک سهل‌گیرانه با واسطه‌گری روان‌آزردگی

تحلیل مسیر میانجی‌گری روان‌آزردگی در رابطه سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و بی‌رحمی با نرم‌افزار Amos24 انجام شد. نتایج مراحل سه‌گانه در جدول ۳ آمده است.

جدول ۳. ضرایب استاندارد و معناداری مسیرهای مدل میانجی‌گری روان‌آزردگی در رابطه سبک سهل‌گیرانه و بی‌رحمی

مدل اثر مستقیم (مرحله اول)			مدل اثر غیرمستقیم (مرحله دوم)			مدل میانجی‌گری (مرحله سوم)		
مسیر	ضریب استاندارد	معناداری	مسیر	ضریب استاندارد	معناداری	مسیر	ضریب استاندارد	معناداری
A	0/000	-	A	0/103	0/031	A	0/103	0/031
B	0/000	-	B	0/403	***	B	0/392	***
C	0/143	***	C	0/000	-	C	0/103	0/019

*** $P < 0/001$

مسیر A: رابطه سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با روان‌آزردگی

مسیر B: رابطه روان‌آزردگی با سنگدلی-بی‌رحمی

مسیر C: رابطه سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه با بی‌رحمی

همان‌طور که در جدول ۳ مشاهده می‌شود، در مرحله دوم (مسیر غیرمستقیم) و سوم (مدل میانجی‌گری) مسیر سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه به روان‌آزردگی معنادار نیست؛ بنابراین رابطه سبک فرزندپروری سهل‌گیرانه و سنگدلی-بی‌رحمی را روان‌آزردگی میانجی‌گری نمی‌کند.

۴. بحث و نتیجه‌گیری

هدف این پژوهش، بررسی نقش واسطه‌گری متغیر ویژگی‌های شخصیتی، در رابطه بین فرزندپروری و صفات سنگدلی-بی‌رحمی در قالب یک مدل و با استفاده از روش معادلات ساختاری بود. یافته‌های پژوهش نشان داد از میان سبک‌های فرزندپروری، سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه پیش‌بینی‌کننده صفات سنگدلی-بی‌رحمی هستند. به عبارت دیگر، سبک‌های فرزندپروری یادشده بر صفات سنگدلی-بی‌رحمی اثر مستقیم دارند. این یافته‌ها همسو با تحقیقات هاوز و همکاران (۲۰۱۱)، پارذینی و همکاران (۲۰۰۷)، ترینتاکاستا و همکاران (۲۰۱۹)، بارونسلی و سی یوسی (۲۰۲۰) و پورتنوی و همکاران (۲۰۲۰) است که نشان دادند شیوه‌های منفی فرزندپروری، انضباط سخت و خشن تمایلات فرد را برای ایجاد صفات سنگدلی-بی‌رحمی افزایش می‌دهد و به اثراتی مانند فقدان همدلی و سنگدلی منجر می‌شود. این شیوه‌های فرزندپروری در مقابل شیوه فرزندپروری مقتدرانه قرار دارد که والدین حساس هستند و تعاملات مثبتی با فرزند خود برقرار می‌کنند. همان‌طور که تحقیقات نیز نشان دادند، مراقبت‌های

حساس و زودرس با صفات سنگدلی-بی‌رحمی ضعیف همراه است (والر و همکاران، ۲۰۱۳؛ کهولهوف و همکاران، ۲۰۲۰). این یافته‌ها نیز با نتایج تحقیق حاضر همسو است؛ چرا که صفات سنگدلی-بی‌رحمی با فرزندپروری مقتدرانه رابطه منفی داشت. به‌طور کلی نتایج این تحقیق با تحقیقات پیشین درمورد رابطه مثبت فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه با صفات سنگدلی-بی‌رحمی و رابطه منفی آن با فرزندپروری مقتدرانه را تأیید می‌کند و نتایج متضادی یافت نشد.

در تبیین این یافته‌ها باید گفت فرزندپروری و کیفیت رابطه والد-کودک به روش‌های مختلف در ایجاد رفتارهای سنگدلی-بی‌رحمی نقش دارند و بر آن تأثیر می‌گذارند (گلن^۱، ۲۰۱۹). نظر به اینکه فرزندپروری مستبدانه ارتباط مثبتی با رفتارهای سنگدلی-بی‌رحمی دارد، سبک فرزندپروری مستبدانه و سهل‌گیرانه به‌عنوان شیوه‌های منفی والدگری شناخته می‌شوند. مطابق مکانیسم همبستگی وراثت-محیط، سبک‌های فرزندپروری ذکر شده به‌عنوان یک عامل محیطی، خطر رشد صفات سنگدلی-بی‌رحمی در کودکی و نوجوانی را تقویت می‌کنند (بارونسلی و سی‌یوسی، ۲۰۲۰). همچنین فرزندپروری نامساعد و مدیریت ضعیف والدین سبب خودکنترلی محدود در بین کودکان و نوجوانان می‌شود و صفات سنگدلی-بی‌رحمی را که از ویژگی‌های بارز آن عملکرد بدون توجه به ایجاد ناراحتی در دیگران است تقویت می‌کند. افزون بر این، افراد با ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی زیاد، کمتر از افراد سالم به محروم کردن و دیگر روش‌های تنبیهی پاسخگو هستند و به‌نظر نمی‌رسد محروم کردن آن‌ها را آزار دهد؛ بنابراین رفتار آن‌ها با ایجاد محرومیت بهبود نمی‌یابد. تکنیک‌های نظم و انضباط مبتنی بر پاداش، مانند ستایش و تقویت، بیشتر از تکنیک‌های مجازات، در کاهش رفتارهای ضداجتماعی افرادی که دارای صفات سنگدلی-بی‌رحمی زیاد هستند تأثیر می‌گذارد. روش‌های مستبدانه به‌جای کاهش مشکلات، سنگدلی-بی‌رحمی آن‌ها را افزایش می‌دهد و این امر رابطه مثبت و مستقیم سنگدلی-بی‌رحمی با فرزندپروری مستبدانه را توجیه می‌کند.

نتایج پژوهش همچنین نشان داد سبک‌های فرزندپروری سهل‌گیرانه و مستبدانه پیش‌بینی‌کننده روان‌رنجوری است. به عبارت دیگر، این سبک‌های فرزندپروری اثر مستقیم و مثبتی بر روان‌رنجوری و اثر مستقیم و منفی بر گشودگی، برون‌گرایی، توافق و وظیفه‌شناسی دارد. این یافته، هم‌جهت با یافته‌های نیهوس و ویلی (۲۰۱۳)، اشرف و همکاران (۲۰۱۹)، تومشیک و سرسینیک (۲۰۱۷)، ایوب و همکاران (۲۰۲۱)، اونیو و همکاران (۲۰۱۷) و آورینا و همکاران (۲۰۲۱) است. یافته‌ها براین اساس قابل تبیین است که عدم ملایمت در فرزندپروری و آموزش ندادن رفتارهای مثبت، که از ویژگی‌های والدین مستبد و سهل‌گیر است، عامل خطری برای روان‌رنجوری و رفتارهای بزهکارانه در نوجوانان محسوب می‌شود و رشد جنبه‌های مثبت ویژگی‌های شخصیتی از جمله برون‌گرایی، گشودگی، توافق و وظیفه‌شناسی را دچار مشکل می‌کند. به‌علاوه سبک‌های تربیتی خشن و مستبد به ناسازگاری، عدم انطباق و فقدان دلپذیری فرزندان منجر می‌شود و آن‌ها را به‌سمت رفتارهای روان‌نژندانه سوق می‌دهد. درواقع والدین با بی‌اعتنایی یا عدم ایجاد استقلال در فرزندان خود سبب ایجاد الگوی دلبستگی اضطرابی در فرد می‌شوند (بالبی^۲، ۱۹۷۷). در نتیجه فرد به‌دلیل نداشتن پایگاه ایمن، تمایلی به کاوش در محیط ندارد و این شرایط مانع رشد صفاتی مانند گشودگی به تجربه و برون‌گرایی می‌شود. همچنین چندین مطالعه دیگر وجود دارد که نشان می‌دهد تجربه فرزندپروری منفی با روان‌رنجوری همراه است؛ درحالی‌که توافق‌پذیری، برون‌گرایی و وظیفه‌شناسی با فرزندپروری مثبت و سازگارتر همراه است (تاکاهاشی و همکاران^۳، ۲۰۱۷؛ اونیو و همکاران، ۲۰۱۷). رفتارهای فرزندپروری منفی از جمله فرزندپروری مستبدانه موجب عدم تطابق نوجوان با والدین می‌شود، در او احساس خشم، ناکامی، افسردگی و درخودفرورفتگی ایجاد می‌کند و او را مستعد رفتارهای روان‌رنجورانه می‌سازد. سبک مستبدانه با قوانین دقیق و سفت‌وسخت، اولویت دادن به تنبیه بر تشویق، سرزنش کودکان به‌خاطر اشتباهات، ارتباط بسته و یک‌طرفه (بدون گفتگو)، ابراز مکرر اقتدار والدین و محیط خودکامه مشخص می‌شود. فرزندان چنین والدینی استقلال و اعتمادبه‌نفس کم، مهارت‌های اجتماعی ضعیف و خلاقیت اندکی دارند، مستعد پرخاشگری و تکانشگری هستند، تمایل به اتخاذ معیارهای اخلاقی نامتجانس (اجتناب از تنبیه) دارند و کمتر شاد و خودانگیخته هستند که این خصوصیات زمینه‌ساز حرکت آن‌ها

1. Glenn
2. Bowlby
3. Takahashi et al.

به سمت ویژگی‌های روان‌رنجوری و فاصله گرفتن از جنبه‌های مثبت شخصیت می‌شود (سالاویرا و همکاران^۱، ۲۰۲۲). افزون بر این، فرهنگ‌های سنتی و جمع‌گرا مثل ایران بر نظم و انضباط والدین و اطاعت فرزندان تأکید دارد. والدین با نظم و انضباط بالا، به احتمال زیاد قوانین سخت‌گیرانه‌ای وضع می‌کنند و اجازه نمی‌دهند فرزندانشان حریم خصوصی داشته باشند یا با تصمیمات خانوادگی مخالفت کنند. این ویژگی‌ها ممکن است آسیب‌پذیری افراد را در برابر استرس تشدید کند، خطر رفتار ناسالم و اختلال در عملکرد عصبی-زیستی را افزایش دهد و به روان‌رنجوری در فرد بینجامد.

نتایج پژوهش همچنین نشان داد بین روان‌رنجوری و سنگدلی-بی‌رحمی رابطه وجود دارد. این نتیجه مطابق با یافته‌های اسساری و همکاران (۲۰۱۵) و رومیرو و آلونسو (۲۰۱۷) و در تضاد با یافته‌های کالینز و همکارانش (۲۰۱۴) است. یکی از دلایل احتمالی این است که با توجه به اینکه صفات سنگدلی-بی‌رحمی جنبه عاطفی جامعه‌ستیزی را تشکیل می‌دهند و نظر به اینکه دو نوع جامعه‌ستیزی (اولیه/ثانویه) وجود دارد، سنگدلی-بی‌رحمی در هر نوع جامعه‌ستیزی، ارتباط متفاوتی با روان‌رنجوری نشان می‌دهد. برخلاف جامعه‌ستیزی نوع اولیه که تصور می‌شود در آن‌ها سنگدلی نتیجه نقص عاطفی ارثی است (هم‌زمانی سنگدلی با اضطراب-افسردگی)، در نوع ثانویه سنگدلی نتیجه اکتساب از محیط است؛ به‌طوری‌که این افراد از طریق تجارب اجتماعی خشن، بدرفتاری والدین یا طرد شدن، مضطرب-افسرده و سنگدل می‌شوند (بارکر و همکاران^۲، ۲۰۱۱). از سوی دیگر رومیرو و آلونسو (۲۰۱۷) نشان دادند مقیاس سنگدلی در نوجوانان شاخصی از اضطراب اجتماعی، کناره‌گیری و آسیب‌پذیری است. به نظر می‌رسد نوجوانانی که احساس بی‌رحمی زیادی دارند، احساسات خود را پنهان می‌کنند که این، نه برای استثمار یا فریب دیگران، بلکه به احتمال زیاد به‌خاطر ترس از انتقاد یا تنبیه اجتماعی است؛ بنابراین روان‌رنجوری و ارتباط آن با سنگدلی-بی‌رحمی را می‌توان از این طریق توضیح داد که این افراد اگرچه در ظاهر سنگدلی-بی‌رحمی نشان می‌دهند، ولی در درون دارای ویژگی‌های روان‌رنجوری هستند. رفتارهای سنگدلی-بی‌رحمی شامل نداشتن همدلی، احساس گناه و هیجان است. اما ممکن است انواع اولیه و ثانویه از صفات سنگدلی-بی‌رحمی وجود داشته باشد که انواع ثانویه با اضطراب، افسردگی و سایر علائم پریشانی عاطفی همراه است (گیل و استیکل^۳، ۲۰۱۵)؛ یعنی انواع ثانویه بیشتر مستعد احساسات منفی هستند. همچنین کودک‌آزاری و تروما که با افزایش واکنش‌پذیری عاطفی به محرک‌های هیجانی منفی همراه است (ماستین و همکاران^۴، ۲۰۰۸) بسیار شبیه روان‌رنجورخویی است. از طرفی همان‌گونه که نتایج جدول همبستگی نشان داد، سنگدلی-بی‌رحمی با برون‌گرایی، گشودگی، توافق‌پذیری و وظیفه‌شناسی رابطه منفی دارد. به عبارتی نظر به اینکه سنگدلی-بی‌رحمی یک صفت منفی است، با جنبه‌های منفی شخصیت رابطه مثبت و با جنبه‌های مثبت شخصیت رابطه منفی دارد. با توجه به اینکه سنگدلی-بی‌رحمی با احساسات سطحی، عدم همدلی و پشیمانی، و نداشتن نگرانی درمورد انجام درست وظایف مشخص می‌شود، این افراد از نظر وظیفه‌شناسی، گشودگی، توافق‌پذیری و برون‌گرایی در سطح پایینی قرار دارند.

در نهایت، نتایج نشان داد از میان ویژگی‌های متعدد شخصیتی فقط روان‌رنجوری، نقش واسطه در رابطه بین فرزندپروری مستبدانه و سنگدلی-بی‌رحمی ایفا می‌کند. این یافته‌ها را می‌توان به این طریق توضیح داد که محیط خانواده در ایجاد رفتارهای سنگدلی-بی‌رحمی در اوایل کودکی نقش دارد. یکی از جنبه‌های مهم محیط خانواده روابط والدین و فرزندان است. والدین از لحاظ نظری در ایجاد رفتارهای سنگدلی-بی‌رحمی در کودکان دخیل هستند. وقتی کودکان تعاملات ناخوشایندی را با مراقبان خود تجربه می‌کنند (برای مثال، رفتارهای خشن، نداشتن حساسیت یا بی‌پاسخی از جانب والدین)، احتمال دارد دیدگاه‌هایی غیرواقعی از خود و دیگران ایجاد کنند که بر رشد احساسات آن‌ها تأثیر می‌گذارد (واگنر و همکاران^۵، ۲۰۱۵). این احساسات شامل هیجانات خودآگاه همدلی و گناه است و نداشتن آن‌ها از ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی به‌شمار می‌رود (پاتریک^۶، ۲۰۲۱). به‌علاوه والدینی که از روش‌های مستبدانه در تربیت فرزندان خود بهره گرفته‌اند، این امر زمینه را برای ایجاد تصویری ضعیف از

1. Salavera et al.
2. Barker et al.
3. Gill & Stickle
4. Masten et al.
5. Wagner et al.
6. Patrick

شخصیت خود و کاهش اعتمادبه‌نفس و رفتارهای مخرب در فرد فراهم می‌سازد (لی‌یو و همکاران^۱، ۲۰۲۲)؛ زیرا این الگوی ارتباطی کمتر آرمانی است و اغلب با سخت‌گیری و خشونت بیش‌ازحد و تنبیه همراه است و هر خطایی که از فرزند سر می‌زند با حمله به شخصیت کودک و ایجاد احساس شرمساری و گناه در او همراه می‌شود. در چنین خانواده‌هایی فرد نمی‌تواند میان تنبیه و خشونت‌هایی که علیه او اعمال شده و رفتارهای خود ارتباط منطقی برقرار سازد و این تصور را در ذهن تثبیت می‌کند که والدین او حقیقت محض هستند و در نتیجه زمینه برای انجام‌دادن رفتارهای مهارگسیخته و اختلال سلوک فراهم می‌شود. از سوی دیگر تنبیه‌های کینه‌توزانه و خشونت‌های غیرمنطقی، تصور بی‌احترامی و نداشتن همدلی را در ذهن شکل می‌دهد و چنین تصویری سبب بروز برخی از رفتارهای ضداجتماعی مانند فرار از منزل، پرخاشگری و رفتارهای ضد هنجارهای اجتماعی و مشکلات رفتاری می‌شود. به عبارتی این‌گونه رفتارها علاوه بر اینکه سبب ایجاد پرخاشگری و رفتارهای ضداجتماعی می‌شوند، به علت ایجاد تصویر فقدان همدلی در ذهن فرد، او را در برابر عواطف دیگران به نوعی بی‌حسی و نداشتن همدلی دچار می‌کند که ویژگی افراد دارای صفات سنگدلی-بی‌رحمی است. همچنین کاهش اعتمادبه‌نفس که در نتیجه رفتار والد ایجاد می‌شود فرد را به سمت نگرش منفی و افسردگی که از ویژگی‌های افراد روان‌رنجور است، سوق می‌دهد.

در نهایت تمام نتایج را می‌توان این‌گونه تبیین کرد که تجربیاتی مانند قرارگرفتن در معرض استرس با ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی همراه است؛ برای مثال، محرومیت، رویدادهای منفی زندگی و علائم استرس پس از سانحه همگی به‌طور مثبت با ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی مرتبط هستند (شارف و همکاران^۲، ۲۰۱۴). کریگ و بکر^۳ (۲۰۱۰) از این پدیده‌ها به‌عنوان عواملی یاد می‌کنند که سبب سنگدلی اکتسابی می‌شوند. آن‌ها توضیح می‌دهند جوانانی که در معرض محیط بسیار استرس‌زا قرار می‌گیرند، احساسات خود را خاموش می‌کنند و از محیط جدا می‌شوند. این مکانیسمی مقابله‌ای است که ممکن است به یک سبک بین‌فردی بی‌عاطفه منجر شود (بنت و کریگ^۴، ۲۰۱۴). درواقع، بی‌حسی هیجانی (برای مثال، بی‌حسی ترس و غم) به‌واسطه ارتباط بین تجربه استرس بالا و ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی به‌وجود می‌آید. روی‌هم‌رفته تجربه استرس زیاد ممکن است تأثیر مهمی بر ایجاد و بیان ویژگی‌های کلی و خاص سنگدلی-بی‌رحمی داشته باشد که بیشتر بر اهمیت بررسی ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی در میان جوانان با پیشینه‌های مختلف تأکید می‌کند. به‌علاوه با توجه به اینکه این تحقیق در دوران کرونا انجام شد و کرونا نیز تجربه آسیب‌زایی بود، افرادی که سنگدلی-بی‌رحمی نداشتند یا سنگدلی-بی‌رحمی در آن‌ها ضعیف بود، در نتیجه شرایط کرونا این ویژگی را شدید‌تر نشان دادند. شاید هم این صفات که امکان کسب آن به‌صورت اکتسابی نیز وجود دارد، به‌صورت اکتسابی و در نتیجه شرایط پدید آمده باشند؛ چرا که سنگدلی-بی‌رحمی زمینه‌ارثی بسیار قدرتمندی دارد و شاید یکی از دلایل معنی‌دار نشدن نتایج بالا نیز همین امر باشد. در پایان شایان ذکر است که سبک‌های فرزندپروری براساس ویژگی‌های فردی هر فرد تأثیرات متفاوتی خواهد داشت. به این معنا که هیچ سبک صحیحی برای فرزندپروری وجود ندارد، بلکه سبک فرزندپروری باید با ویژگی‌های فردی و شرایط محیطی سازگار شود (سالویرا و همکاران، ۲۰۲۲). به‌علاوه رفتار والدین یا فرزندپروری به‌عنوان یک عامل امیدوارکننده و بالقوه قابل‌تغییر ظاهر می‌شود، بنابراین با تغییر در شیوه‌های فرزندپروری امکان تغییر در فرد و کسب نتایج مطلوب وجود دارد. از محدودیت‌های تحقیق اخیر می‌توان به مقطعی بود آن اشاره کرد بنابراین تعیین اینکه آیا نتایج تحقیق با گذشت زمان تغییر می‌کند یا خیر غیرممکن است و ارزیابی جهت علی تأثیرات امکان‌پذیر نیست؛ به‌طوری‌که فقط می‌توان رابطه‌ها را استخراج کرد. محدودبودن نمونه به دانش‌آموزان پسر ۱۲ تا ۱۴ ساله از دیگر محدودیت‌ها بود؛ بنابراین، نتیجه ممکن است تعمیم‌پذیری محدودی به دختران، سایر محدوده‌های سنی یا سایر زمینه‌های فرهنگی داشته باشد. یکی دیگر از محدودیت‌ها استفاده از فرم‌های خودگزارشی است. اگرچه خودگزارش‌دهی عموماً در نوجوانان کارآمد است، اما مشارکت سایر اطلاع‌رسانان (مثلاً والدین) نتایج قوی‌تری ایجاد می‌کند و با توجه به اینکه افراد در نظرسنجی و پاسخ به پرسشنامه‌ها ممکن است سعی کنند تصویری ایدئال یا مطابق دیدگاه تحقیق ایجاد کنند، انجام مصاحبه بالینی و مشاهده رفتار در

1. Liu et al.

2. Sharf et al.

3. Kerig & Becker

4. Bennett & Kerig

محیط طبیعی نتایج قابل اطمینان‌تری را فراهم می‌کند. از سوی دیگر از آنجا که ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی نه شاخص خشونت هستند و نه تغییرناپذیر، باید در نظر بگیریم که نوجوانان با مشکلات رفتاری جدی با یا بدون ویژگی‌های سنگدلی-بی‌رحمی هنوز در حال رشد هستند و می‌توانند به روش‌های متفاوت و در جهت مثبت تکامل پیدا کنند. در نهایت، نوجوانی دوران بسیار پیچیده‌ای از زندگی است و عوامل دیگری به جز شیوه‌های فرزندپروری و شخصیت در رشد آن دخیل هستند که در تحقیقات آتی باید مورد بررسی قرار بگیرند. همچنین پیشنهاد می‌شود که تحقیقات طولی در این زمینه صورت گیرد تا مشخص شود آیا در میزان بروز این صفات در سنین مختلف تفاوت وجود دارد یا خیر. تحقیق روی گروه دیگر جنسیتی و بررسی اینکه آیا در شدت نشانگان و حیطه‌های بروز نشانه‌ها آیا تفاوت جنسیتی وجود دارد ضروری به نظر می‌رسد. در نهایت با توجه به عوامل اثرگذار بر سنگدلی-بی‌رحمی توصیه می‌شود درمانی طراحی شود که هم ویژگی‌های فرزندپروری و هم ویژگی‌های شخصیتی را در نظر بگیرد؛ چرا که تنها توجه کردن به یک بعد کار چندانی پیش نخواهد برد و کارکردن روی نوجوان یا والد به تنهایی عملکردی شبیه تعمیر کردن دارد؛ درحالی‌که ما نیاز به بازسازی داریم که این امر تنها با توجه به هردو طرف فراهم خواهد شد.

۵. ملاحظات اخلاقی

ملاحظات اخلاقی پژوهش از جمله توضیحات کامل درباره اهداف و روش کار، محترم‌شمردن حقوق شرکت‌کنندگان در رابطه با قطع یا عدم همکاری، عدم ذکر نام افراد در فرم‌های اطلاعاتی به جهت محرمانه‌بودن اطلاعات رعایت شد. این پژوهش با کد اخلاق IR.UI.REC.1401.113 دریافتی از کمیته اخلاق دانشگاه اصفهان انجام گرفت.

۶. سیاست‌گذاری و حمایت مالی

از همه عزیزیانی که در انجام پژوهش همکاری داشتند به‌ویژه والدین نوجوانان سلوک کمال تشکر را داریم. این پژوهش هیچ‌گونه حمایت مالی‌ای از سازمان‌های دولتی و خصوصی دریافت نکرده است.

۷. تعارض منافع

نویسندگان اعلام می‌دارند که در این مطالعه هیچ‌گونه تعارض منافی وجود ندارد.

منابع

- اسفندیاری، غ. (۱۳۷۳). مقایسه شیوه‌های فرزندپروری مادران در دو گروه کودکان مبتلا به اختلال رفتاری و تأثیر آموزش مادران در کاهش اختلال رفتاری. *پایان نامه کارشناسی ارشد، روان‌شناسی بالینی*. دانشکده علوم رفتاری. انستیتوی تحقیقات روان‌پزشکی تهران.
- پالیزیان، آ، مهربانی‌زاده هنرمند، م، و ارشدی، ن. (۱۳۹۹). ویژگی‌های روان‌سنجی پرسشنامه بی‌رحمی - بی‌احساسی در نوجوانان پسر. *روان‌شناسی بالینی و شخصیت*، ۱۵(۱)، ۲۰۱-۲۱۱. https://cpap.shahed.ac.ir/article_2810.html
- حق‌شناس، ح. (۱۳۸۸). *روان‌شناسی شخصیت: آزمون‌های نئو، آزمون سرشت و منش، اختلالات شخصیت*. شیراز: دانشگاه علوم پزشکی و خدمات درمانی فارس.
- عطاری، ی، امان‌الهی فرد، ع، و مهربانی‌زاده هنرمند، م. (۱۳۸۵). بررسی رابطه ویژگی‌های شخصیتی و عوامل فردی - خانوادگی با رضایت زناشویی در کارکنان اداره‌های دولتی شهر اهواز. *مجله علوم تربیتی و روان‌شناسی*، ۱۳(۳)، ۸۱-۱۰۸. <https://www.sid.ir/paper/8855/fa>
- علی‌پور، ا، عاصمی، ز، و حسینی یزدی، ع. (۱۳۹۳). مقایسه اثربخشی سه روش مداخله‌ای پسخوراند عصبی، آموزش مدیریت رفتار والدین و درمان ترکیبی در کاهش نشانگان اختلال سلوک کودکان. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*، ۱(۱)، ۹۴-۷۹. https://apsy.sbu.ac.ir/article_96272.html
- فرزاد، و، امامی‌پور، س، و وکیل قاهانی، ف. (۱۳۹۰). بررسی اعتبار، روایی و هنجاریابی پرسشنامه علائم مرضی کودکان. *فصلنامه تحقیقات روان‌شناختی*، ۳(۱۱)، ۴۷-۵۷. <https://sanad.iau.ir/fa/Article/1070211?FullText=FullText>
- کمیحانی، م. (۱۳۸۸). گذری بر راهبردهای درمانی اختلال سلوک. *مجله تعلیم و تربیت استثنایی*، ۶(۹۵ و ۹۶)، ۴۵-۴۰. <http://exceptionaleducation.ir/article-1-1585-fa.html>

محمد اسماعیل، ا.، و علی‌پور، ا. (۱۳۸۱). بررسی مقدماتی اعتبار و روایی و تعیین نقاط برش اختلال‌های پرسشنامه علائم مرضی کودکان (CSI-۴). فصلنامه کودکان استثنایی، ۲(۳)، ۲۵۴-۲۳۹. <http://joec.ir/article-1-484-fa.html>

References

- Alipour, A., Asemi, Z., Hosseini Yazdi, A. (2015). Comparison of the effectiveness of three intervention methods neurofeedback, parental management training and combination therapy on reducing symptoms of conduct disorder in children. *Journal of Applied Psychology*, 8(1), 79-94. https://apsy.sbu.ac.ir/article_96272.html (In Persian)
- Allen, J. L., Morris, A., & Chhoa, C. Y. (2016). Callous-unemotional (CU) traits in adolescent boys and response to teacher reward and discipline strategies. *Emotional and Behavioural Difficulties*, 21(3), 329-342. <https://doi.org/10.1080/13632752.2016.1165968>
- Almlund, M., Duckworth, A. L., Heckman, J., & Kautz, T. (2011). Personality psychology and economics. In *Handbook of the Economics of Education* (Vol. 4, pp. 1-181). Amsterdam: Elsevier. <https://doi.org/10.3386/w16822>
- American Psychiatric Association. (2013). *Diagnostic and statistical manual of mental disorders: DSM-5™* (5th ed.). Washington, DC: American Psychiatric Publishing, Inc. <https://doi.org/10.1176/appi.books.9780890425596>
- Ashraf, A., Ishfaq, K., Ashraf, M. U., & Zulfikar, Z. (2019). Parenting style as a cognitive factor in developing big-five personality traits among youth: A study of public university in Multan, Pakistan. *Review of Education, Administration & Law*, 2(2), 103-112. <https://doi.org/10.47067/real.v2i2.14>
- Assary, E., Salekin, R. T., & Barker, E. D. (2015). Big-five and callous-unemotional traits in preschoolers. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 37(3), 371-379. <https://doi.org/10.1007/s10862-014-9471-9>
- Atari, Y. A., Aman Elahifard, A., & Mehrabizadeh Honarmand, M. (2006). An investigation of relationships between personality characteristics and family- personal factors and marital satisfaction in administrative office personnel in Ahvaz. *Journal of Education and Psychology*, 13(3), 81-108. <https://sid.ir/paper/8855/en> (In Persian)
- Averina, G. C., Zhafira, Y. A., Corinna, B., Emmanuela, J. L. B., & Sari, M. P. (2021). The role of parenting styles on neuroticism in young adults. Proceedings of the *International Conference on Economics, Business, Social, and Humanities (ICEBSH 2021)* (pp. 1076-1083). Paris: Atlantis Press. <https://doi.org/10.2991/assehr.k.210805.169>
- Awada, S. R., Ellis, R. A., Shelleby, E. C., & Orcutt, H. K. (2022). Gender differences in callous unemotional trait profiles in an undergraduate sample. *Journal of Aggression, Maltreatment & Trauma*, 31(7), 888-909. <https://doi.org/10.1080/10926771.2022.2038753>
- Ayoub, M., Zhang, B., Göllner, R., Atherton, O. E., Trautwein, U., & Roberts, B. W. (2021). Longitudinal associations between parenting and child big five personality traits. *Collabra: Psychology*, 7(1), 29766. <https://doi.org/10.1525/collabra.29766>
- Baglivio, M. T., Wolff, K. T., Piquero, A. R., Greenwald, M. A., & Epps, N. (2017). Racial/ethnic disproportionality in psychiatric diagnoses and treatment in a sample of serious juvenile offenders. *Journal of Youth and Adolescence*, 46(7), 1424-1451. <https://doi.org/10.1007/s10964-016-0573-4>
- Bansal, P. S., Goh, P. K., Eng, A. G., Elkins, A. R., Thaxton, M., Smith, T. E., & Martel, M. M. (2021). Identifying the inter-domain relations among ODD, CD, and CU traits in preschool children using network analysis. *Research on Child and Adolescent Psychopathology*, 49(10), 1289-1301. <https://doi.org/10.1007/s10802-021-00836-7>
- Barker, E. D., Oliver, B. R., Viding, E., Salekin, R. T., & Maughan, B. (2011). The impact of prenatal maternal risk, fearless temperament and early parenting on adolescent callous-unemotional traits: A 14-year longitudinal investigation. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 52(8), 878-888. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2011.02397.x>
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(6), 1173-1182. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.51.6.1173>

- Baroncelli, A., & Ciucci, E. (2020). Bidirectional effects between callous-unemotional traits and student-teacher relationship quality among middle school students. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 48(2), 277-288. <https://doi.org/10.1007/s10802-019-00595-6>
- Baumrind, D. (1973). The development of instrumental competence through socialization. In A. Pick (Ed.), *Minnesota symposia on child psychology* (pp. 3-46). Minneapolis: University of Minnesota Press. <https://www.jstor.org/stable/10.5749/j.cttsmk0.4>
- Bennett, D. C., & Kerig, P. K. (2014). Investigating the construct of trauma-related acquired callousness among delinquent youth: Differences in emotion processing. *Journal of Traumatic Stress*, 27(4), 415-422. <https://doi.org/10.1002/jts.21931>
- Bowlby, J. (1977). The making and breaking of affectional bonds: I. Aetiology and psychopathology in the light of attachment theory. *The British journal of psychiatry*, 130(3), 201-210. <https://doi.org/10.1192/bjp.130.3.201>
- Buri, J. R. (1991). Parental authority questionnaire. *Journal of Personality Assessment*, 57(1), 110-119. https://doi.org/10.1207/s15327752jpa5701_13
- Colins, O. F., Andershed, H., Frogner, L., Lopez-Romero, L., Veen, V., & Andershed, A. K. (2014). A new measure to assess psychopathic personality in children: The Child Problematic Traits Inventory. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 36(1), 4-21. <https://doi.org/10.1007/s10862-013-9385-y>
- Erskine, H. E., Ferrari, A. J., Polanczyk, G. V., Moffitt, T. E., Murray, C. J., Vos, T., Whiteford, H. A., & Scott, J. G. (2014). The global burden of conduct disorder and attention-deficit/hyperactivity disorder in 2010. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 55(4), 328-336. <https://doi.org/10.1111/jcpp.12186>
- Esfandiari, G. (1994). Comparison of mother's parenting methods in two groups of children with behavioral disorders and the effect of mother's education in reducing behavioral disorders. *Master's thesis. Clinical Psychology*. Faculty of Behavioral Sciences. Tehran Psychiatric Research Institute. (In Persian)
- Essau, C. A., Sasagawa, S., & Frick, P. J. (2006). Callous-unemotional traits in a community sample of adolescents. *Assessment*, 13(4), 454-469. <https://doi.org/10.1177/1073191106287354>
- Farzad, V., Emamipour, S., & Vakil Qahani, F. (2011). Investigating the reliability, validity, and norming of the children's symptom questionnaire. *Psychological Research Quarterly*, 3(11), 47-57. <https://sanad.iau.ir/fa/Article/1070211?FullText=FullText> (In Persian)
- Frick, P. J., Cornell, A. H., Barry, C. T., Bodin, S. D., & Dane, H. E. (2003). Callous-unemotional traits and conduct problems in the prediction of conduct problem severity, aggression, and self-report of delinquency. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 31(4), 457-470. <https://doi.org/10.1023/a:1023899703866>
- Frick, P. J., & Ray, J. V. (2015). Evaluating callous-unemotional traits as a personality construct. *Journal of Personality*, 83(6), 710-722. <https://doi.org/10.1111/jopy.12114>
- Frick, P. J., Stickle, T. R., Dandreaux, D. M., Farrell, J. M., & Kimonis, E. R. (2005). Callous-unemotional traits in predicting the severity and stability of conduct problems and delinquency. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 33(4), 471-487. <https://doi.org/10.1007/s10648-005-5728-9>
- Gadow, K. D., & Sprafkin, J. (2005). The symptom inventories: An annotated bibliography [On-line]. Available: <https://www.checkmateplus.com/>.
- Gill, A. D., & Stickle, T. R. (2015). Affective differences between psychopathy variants and genders in adjudicated youth. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 44(3), 295-307.
- Glenn, A. L. (2019). Early life predictors of callous-unemotional and psychopathic traits. *Infant Mental Health Journal*, 40(1), 39-53. <https://doi.org/10.1002/imhj.21757>
- Grusec, J. E., & Goodnow, J. J. (1994). Impact of parental discipline methods on the child's internalization of values: A reconceptualization of current points of view. *Developmental Psychology*, 30(1), 4-19. <https://doi.org/10.1037/0012-1649.30.1.4>
- Haghshenas, H. (2009). *Personality psychology: NEO Tests, personality and character tests, personality disorders*. Shiraz: Fars University of Medical Sciences and Health Services. (In Persian)
- Hawes, D. J., Dadds, M. R., Brennan, J., Rhodes, T., & Cauchi, A. (2013). Revisiting the treatment of conduct problems in children with callous-unemotional traits. *Australian and New Zealand Journal of Psychiatry*, 47(7), 646-653. <https://doi.org/10.1177/0004867413484092>
- Hawes, D. J., Dadds, M. R., Frost, A. D., & Hasking, P. A. (2011). Do childhood callous-unemotional traits drive change in parenting practices?. *Journal of Clinical Child & Adolescent Psychology*, 40(4), 507-518. <https://doi.org/10.1080/15374416.2011.581624>

- Henry, J., Dionne, G., Viding, E., Vitaro, F., Brendgen, M., Tremblay, R. E., & Boivin, M. (2018). Early warm-rewarding parenting moderates the genetic contributions to callous-unemotional traits in childhood. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 59(12), 1282-1288. <https://doi.org/10.1111/jcpp.12918>
- Kemp, E. C., Boxer, P., & Frick, P. J. (2020). Treating conduct problems, aggression, and antisocial behavior in children and adolescents. In R. G. Steele & M. C. Roberts (Eds.), *Handbook of evidence-based therapies for children and adolescents: bridging science and practice* (pp. 203-218). Kansas: Springer: Cham. International Publishing. https://doi.org/10.1007/978-3-030-44226-2_14
- Kerig, P. K., & Becker, S. P. (2010). From internalizing to externalizing: Theoretical models of the processes linking PTSD to juvenile delinquency. In S. J. Egan (Ed.), *posttraumatic stress disorder (PTSD): Causes, symptoms and treatment* (pp. 33-78). Hauppauge, NY: Nova Science Publishers.
- Kim, H., & Chang, H. (2019). Longitudinal association between children's callous-unemotional traits and social competence: Child executive function and maternal warmth as moderators. *Frontiers in Psychology*, 10, Article 379. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.00379>
- Kimonis, E. R., Fanti, K. A., Frick, P. J., Moffitt, T. E., Essau, C., Bijttebier, P., & Marsee, M. A. (2015). Using self-reported callous-unemotional traits to cross-nationally assess the DSM-5 'With Limited Prosocial Emotions' specifier. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 56(11), 1249-1261. <https://doi.org/10.1111/jcpp.12357>
- Kimonis, E. R., Frick, P. J., Skeem, J. L., Marsee, M. A., Cruise, K., Munoz, L. C., Aucoin, K. J., & Morris, A. S. (2008). Assessing callous-unemotional traits in adolescent offenders: Validation of the inventory of callous-unemotional traits. *International Journal of Law and Psychiatry*, 31(3), 241-252. <https://doi.org/10.1016/j.ijlp.2008.04.002>
- Kimonis, E. R., Fanti, K. A., & Singh, J. P. (2014). Establishing cut-off scores for the parent-reported inventory of callous-unemotional traits. *Archives of Forensic Psychology*, 1(1), 27-48. <https://gnosis.library.ucy.ac.cy/handle/7/37412>
- Kliem, S., Lohmann, A., Neumann, M., Glaubitz, C., Haselbach, S., Bergmann, M. C., & Baier, D. (2020). Factor structure of the inventory of callous-unemotional traits in a representative sample of German 9th grade students. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 48(1), 43-55. <https://doi.org/10.1007/s10802-019-00590-x>
- Kline, R. B. (2016). *Principles and practice of structural equation modeling* (4th ed.). New York, NY: The Guilford Press
- Kohlhoff, J., Mahmood, D., Kimonis, E., Hawes, D. J., Morgan, S., Egan, R., Niec, L. N., & Eapen, V. (2020). Callous-unemotional traits and disorganized attachment: Links with disruptive behaviors in toddlers. *Child Psychiatry & Human Development*, 51(3), 399-406. <https://doi.org/10.1007/s10578-019-00951-z>
- Kokkinos, C. M., & Voulgaridou, I. (2017). Links between relational aggression, parenting and personality among adolescents. *European Journal of Developmental Psychology*, 14(3), 249-264. <https://doi.org/10.1080/17405629.2016.1194265>
- Kotov, R., Gamez, W., Schmidt, F., & Watson, D. (2010). Linking "big" personality traits to anxiety, depressive, and substance use disorders: a meta-analysis. *Psychological Bulletin*, 136(5), 768-821. <https://doi.org/10.1037/a0020327>
- Latzman, R. D., Malikina, M. V., Hecht, L. K., Lilienfeld, S. O., & Chan, W. Y. (2016). The contribution of personality and refugee camp experience to callous and unemotional traits among immigrant adolescents in the United States: Implications for the DSM-5 "limited prosocial emotions" specifier. *Child Psychiatry & Human Development*, 47(2), 215-225. <https://doi.org/10.1007/s10578-015-0558-7>
- Liu, B., Yang, Y., Geng, J., Cai, T., Zhu, M., Chen, T., & Xiang, J. (2022). Harsh parenting and children's aggressive behavior: A moderated mediation model. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(4), 2403. <https://doi.org/10.3390/ijerph19042403>
- Lynam, D. R., & Miller, J. D. (2015). Psychopathy from a basic trait perspective: The utility of a five-factor model approach. *Journal of Personality*, 83(6), 611-626. <https://doi.org/10.1111/jopy.12132>
- Lynam, D. R., & Widiger, T. A. (2007). Using a general model of personality to identify the basic elements of psychopathy. *Journal of Personality Disorders*, 21(2), 160-178. <https://doi.org/10.1521/pedi.2007.21.2.160>
- Mann, F. D., Paul, S. L., Tackett, J. L., Tucker-Drob, E. M., & Harden, K. P. (2018). Personality risk for antisocial behavior: Testing the intersections between callous-unemotional traits, sensation seeking, and impulse control in adolescence. *Development and psychopathology*, 30(1), 267-282. <https://doi.org/10.1017/S095457941700061X>

- Masten, C. L., Guyer, A. E., Hodgdon, H. B., McClure, E. B., Charney, D. S., Ernst, M., Kaufman, J., & Monk, C. S. (2008). Recognition of facial emotions among maltreated children with high rates of post traumatic stress disorder. *Child Abuse & Neglect*, 32(1), 139–153. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2007.09.006>
- McCrae, R. R., & Costa, P. T., Jr. (2004). A contemplated revision of the NEO Five-Factor Inventory. *Personality and Individual Differences*, 36(3), 587–596. [https://doi.org/10.1016/S0191-8869\(03\)00118-1](https://doi.org/10.1016/S0191-8869(03)00118-1)
- McCrae, R. R., & Costa, P. T. (2003). *Personality in adulthood: A five-factor theory perspective* (2nd ed.). Guilford Press. <https://doi.org/10.4324/9780203428412>
- McCrae, R. R., & Costa, P. T. (1985). Updating Norman's "adequacy taxonomy": Intelligence and personality dimensions in natural language and in questionnaires. *Journal Of Personality and Social Psychology*, 49(3), 710–721. <https://doi.org/10.1037/0022-3514.49.3.710>
- Mohamadesmaiel, E., & Alipour, A. (2002). A Preliminary study on the reliability, validity and cut off points of the disorders of children symptom inventory-4 (CSI-4). *Journal of Exceptional Children*, 2(3): 239-254. <http://joec.ir/article-1-484-en.html> (In Persian)
- Morales-Vives, F., Cosi, S., Lorenzo-Seva, U., & Vigil-Colet, A. (2019). The inventory of callous-unemotional traits and antisocial behavior (INCA) for young people: Development and validation in a community sample. *Frontiers in Psychology*, 10, 713. <https://doi.org/10.3389/fpsyg.2019.00713>
- Nie, T., Yan, Q., & Chen, Y. (2022). Authoritative parenting style and proactive behaviors: evidence from China?. *Sustainability*, 14(6), 3435. <https://doi.org/10.3390/su14063435>
- Nyhus, E. K., & Webley, P. (2013). The relationship between parenting and the economic orientation and behavior of Norwegian adolescents. *The Journal of Genetic Psychology: Research and Theory on Human Development*, 174(6), 620–641. <https://doi.org/10.1080/00221325.2012.754398>
- Ono, Y., Takaesu, Y., Nakai, Y., Ichiki, M., Masuya, J., Kusumi, I., & Inoue, T. (2017). The influence of parental care and overprotection, neuroticism and adult stressful life events on depressive symptoms in the general adult population. *Journal of Affective Disorders*, 217, 66–72. <https://doi.org/10.1016/j.jad.2017.03.058>
- Palizian, A., Mehrabizadeh Honarmand, M., & Arshadi, N. (2020). Psychometric properties of youth's inventory of callous unemotional traits (icu-yv) in male teenagers. *Clinical Psychology and Personality*, 15(1), 201–211. https://cpap.shahed.ac.ir/article_2810.html?lang=en (In Persian)
- Pardini, D. A., Lochman, J. E., & Powell, N. (2007). The development of callous-unemotional traits and antisocial behavior in children: Are there shared and/or unique predictors?. *Journal of Clinical Child and Adolescent Psychology*, 36(3), 319–333. <https://doi.org/10.1080/15374410701444215>
- Pasalich, D. S., Dadds, M. R., Hawes, D. J., & Brennan, J. (2011). Do callous-unemotional traits moderate the relative importance of parental coercion versus warmth in child conduct problems? An observational study. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 52(12), 1308–1315. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2011.02435.x>
- Pasalich, D. S., Dadds, M. R., Hawes, D. J., & Brennan, J. (2012). Attachment and callous-unemotional traits in children with early-onset conduct problems. *Journal of Child Psychology and Psychiatry*, 53(8), 838–845. <https://doi.org/10.1111/j.1469-7610.2012.02544.x>
- Patrick, M. (2021). Family environment, child temperament, and callous-unemotional behaviors in early childhood. *Doctoral dissertation*. Undergraduate research theses and honors research theses from the College of Arts and Sciences, The Ohio State University. Ohio. <http://hdl.handle.net/1811/92523>
- Plessen, C. Y., Franken, F. R., Ster, C., Schmid, R. R., Wolfmayr, C., Mayer, A. M., ... & Tran, U. S. (2020). Humor styles and personality: A systematic review and meta-analysis on the relations between humor styles and the Big Five personality traits. *Personality and Individual Differences*, 154, 109676. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2019.109676>
- Poore, H. E., Watts, A. L., Lilienfeld, S. O., & Waldman, I. D. (2020). Construct validity of youth psychopathic traits as assessed by the Antisocial Process Screening Device. *Psychological Assessment*, 32(6), 527–540. <https://doi.org/10.1037/pas0000809>
- Portnoy, J., Cui, N., Raine, A., Frazier, A., Rudo-Hutt, A. S., & Liu, J. (2020). Autonomic nervous system activity and callous-unemotional traits in physically maltreated youth. *Child Abuse & Neglect*, 101, Article 104308. <https://doi.org/10.1016/j.chiabu.2019.104308>

- Romero, E., & Alonso, C. (2017). Callous-unemotional traits and the five factor model in adolescents. *Personality and Individual Differences*, 106, 268-274. <https://doi.org/10.1016/j.paid.2016.10.056>
- Salavera, C., Usán, P., & Quilez-Robres, A. (2022). Exploring the effect of parental styles on social skills: The mediating role of affects. *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 19(6), 3295. <https://doi.org/10.3390/ijerph19063295>
- Sharf, A., Kimonis, E. R., & Howard, A. (2014). Negative life events and posttraumatic stress disorder among incarcerated boys with callous-unemotional traits. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 36(3), 401-414. <https://doi.org/10.1007/s10862-013-9404-z>
- Strassberg, Z., Dodge, K. A., Pettit, G. S., & Bates, J. E. (1994). Spanking in the home and children's subsequent aggression toward kindergarten peers. *Development and Psychopathology*, 6(3), 445-461. <https://doi.org/10.1017/S0954579400006040>
- Takahashi, N., Suzuki, A., Matsumoto, Y., Shirata, T., & Otani, K. (2017). Perceived parental affectionless control is associated with high neuroticism. *Neuropsychiatric Disease and Treatment*, 13, 1111-1114. <https://doi.org/10.2147/NDT.S132511>
- Taubner, S., Gablonski, T-C., & Fonagy, P. (2019). Conduct disorder. In: Bateman, A and Fonagy, P, (eds.) *Handbook of mentalizing in mental health practice*. American Psychiatric Association Publishing: Washington DC, USA.
- Tomšík, R., & Cerešník, M. (2017). Adolescent's personality through big five model: the relation with parenting styles. *Ad Alta: Journal of Interdisciplinary Research*, 7(2).225-231. https://www.magnanimitas.cz/ADALTA/0702/papers/A_tomsik.pdf
- Trentacosta, C. J., Waller, R., Neiderhiser, J. M., Shaw, D. S., Natsuaki, M. N., Ganiban, J. M., Reiss, D., Leve, L. D., & Hyde, L. W. (2019). Callous-unemotional behaviors and harsh parenting: Reciprocal associations across early childhood and moderation by inherited risk. *Journal of Abnormal Child Psychology*, 47(5), 811-823. <https://doi.org/10.1007/s10802-018-0482-y>
- Wagner, N. J., Mills-Koonce, W. R., Willoughby, M. T., Zvara, B., Cox, M. J. & The Family Life Project Key Investigators. (2015). Parenting and children's representations of family predict disruptive and callous-unemotional behaviors. *Developmental Psychology*, 51(7), 935-948. <https://doi.org/10.1037/a0039353>
- Waldman, I. D., Tackett, J. L., Van Hulle, C. A., Applegate, B., Pardini, D., Frick, P. J., & Lahey, B. B. (2011). Child and adolescent conduct disorder substantially shares genetic influences with three socioemotional dispositions. *Journal of Abnormal Psychology*, 120(1), 57-70. <https://doi.org/10.1037/a0021351>
- Waller, R., Gardner, F., & Hyde, L. W. (2013). What are the associations between parenting, callous-unemotional traits, and antisocial behavior in youth? A systematic review of evidence. *Clinical Psychology Review*, 33(4), 593-608. <https://doi.org/10.1016/j.cpr.2013.03.001>
- Yockey, R. A., King, K. A., & Vidourek, R. A. (2019). Family factors and parental correlates to adolescent conduct disorder. *Journal of Family Studies*, 27(3), 356-365. <https://doi.org/10.1080/13229400.2019.1604402>
- Zillig, L. M. P., Hemenover, S. H., & Dienstbier, R. A. (2002). What do we assess when we assess a Big 5 trait? A content analysis of the affective, behavioral, and cognitive processes represented in Big 5 personality inventories. *Personality and Social Psychology Bulletin*, 28(6), 847-858. <https://doi.org/10.1177/0146167202289013>